

İsmail Topkaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

23 Nisan ve Koşmak

Koşarak yarışmayı kazanamazsın belki ama,
Damarlarından ruhuna kadar uzanır
Yaşama ve kendine saygın.

Koşmak; birisinin önünde olmak değildir zaten
Varoluşun kendine ispatıdır
Yaşadığın.

Koşarken ve koştuktan sonra
Daha bir sever insan
Kendini,
Eşini,
Sevgilisini,
Çevresini,
Ve dünyanın bütün çiçeklerini,
Ve memleketini,
Ve geçmişini,
Ve geleceğini.

Koşarken ve koşarak oynarken çocuk olur insan
Koşarak hep çocuk kalalım
Hep 23 Nisan kalalım
Hep 23 Nisan olalım.

İsmail Topkaya

Acı

Acı
Bir araz bırakmıyorsa
Bir yerlerinde,
Gerçek acı değil
Sadece
Kekremsi bir hüzdür yaşadığın.

İsmail Topkaya

Acı İle Yaşamak

Acı ile birlikte yaşamak mümkün
Bunu biliyorum,
Acı ile birlikte yaşamayı öğreniyor insan
Ama gülmeyi unutuyor.

İsmail Topkaya

Acılar Paylaşılmaz

Şairin dediği gibi
Yalnızlık paylaşılmaz, paylaşılsa yalnızlık olmaz.

Ama bir şey daha var;
Acılar da paylaşılmaz.

Her insan kendi acısını,
Her acı kendi insanını
Başka yaşar
Yalnız yaşar.

İsmail Topkaya

Acılarından Kurtulmak

Bu nasıl bir şeydir böyle;
Acılarından kurtulmanın yolu
Yeni ve daha başka acılar mıdır?

Ancak böyle mi oynanabilir
Hayat denilen oyun?

Acılarını
Daha başka bir acı ile unutmak
Ve yeni baştan yaşamaya durmak mıdır
Oyun dediğin hayat?

İsmail Topkaya

Acımasız

Öyle değil
Bu öyle yenilir, yutulur bir şey değil,
Bu öyle bir şey ki;
Unutulur gibi değil...

Bir gün gelir de
İçin titrer ve ürperirsen
Üşümekten ve korkmaktan değil
Acıttığın insanlar yüzündendir yalnızlığın...

İsmail Topkaya

Acıtan Sevgiliye

Sadece
Sen
Yaralayabilirdin beni bu kadar çok

Çünkü benim ruhum
Şadece sana karşı savunmasızdı bu kadar

İsmail Topkaya

Ağaç Olamamak

ben
acılarımdan arta kalan zamanda
oydum kendimi
bir kavak ağacına

yaprak olmayı düşledim önce
savrulmaktan
savrulup toprak olmaktan korktum
ardından dal olmayı düşledim
bu kez eğilip kırılmaktan
kırılıp kurumaktan korktum
şimdi
rüzgarlar oynaştıkça dallarda
dallar yürüdükçe yaprağa
yapraklar kalp atışı gibi pır pır ettikçe rüzgarda
ne pişmanım
ne pişmanım

İsmail Topkaya

Ağlamalar Yalnızdır

Sen gülerken
Yanıdakiler de güler,
Çünkü gülmek meşakkatli değildir.
Ama sen ağlarken
Yanında kimse olmaz,
Yalnız ağlarsın.
Çünkü ağlamak meşakkatlidir.
Ağlamalar yalnızdır
Sen yalnızsındır.

İsmail Topkaya

Ahenk

kalbinin hissettiğini
aklın da söyleyecek
ya da
aklının söylediğine
kalbin de katılacak
ki
ruhun bedeninde boğulmasın
bedenin ruhuna yakışsın

şimdi buralardasın
ve ne istersen yaparsın
ama unutma
şu hayatta kısa bir molasın

İsmail Topkaya

Aile Üzerine Çeşitlemeler 1

Evladım
Canım / Damarımdaki kanım

Karım
Öteki yarım

Hayret
Sizsiz ben
Bunca yıl nasıl yaşamışım?

İsmail Topkaya

Akkuyruksallayan Kuşu

hem uzağım
hem yakınım
insanlara,
hem severim çevrelerinde olmayı
hem korkarım onlardan
onlar ki insan evladıdır, çiğ süt emmişlerdir...

ufak dünyamla mutlu
küçük şeylerle umutluyumdur
tıpkı diğer kuşlar gibi
tarifsiz diyeceklerim
tarifsiz özlemlerim...

siyah, beyaz ve gri gövdemde
sallayıp durduğum kuyruğum
yaşama sevincim...

İsmail Topkaya

Akşamüstü Anı

Akşamüstleri
Yaşanmış yanlışların pişmanlığı
Özlenen yitirilmiş yakınların uzaklığıdır

Akşamüstleri
Yavaşlatılamayan bir ömrün tutulamaz akışı
Geçmişin bittiği, geleceğin olmadığıdır

Velhasıl
Akşamüstleri bir muhasebe anıdır

İsmail Topkaya

Akşamüstü ayları

akşamüstü çaylarımızı yudumlarken
yarı mor
yarı ten rengi
gerçekliğimizle
masmavi ve yemyeşil
gelecek düşleri
kurabilir miyiz hala?
bilemiyorum

oysa makul isteklerimiz vardı
şu hayattan
dallarına bahar yağmış
zerdali ağaçları
gibiydik

mutfak penceresinde ürkek
kaçtı kaçacak
kumru ürkekliğiydi
sevgilerimiz

bir çoban aldatan kuşu peşinde
bozkır dikenleri dibinde
koşabilmekti en büyük gizemi hayatın

nerede olursak olalım
eskiden olduğu gibi
yetişememek endişesi ve suçluluğu
duyar mıyız yine?
akşamüstü aylarına
bilmiyorum
bilemiyorum

yoksa başka sevdalar mı gerek
değişim dedikleri

İsmail Topkaya

Alıp Başıımı Gitsem

Alıp başımı gitsem
Uçsuz bucaksız tepeleri aşıp
Dağlara çıksam,
Bir daha dönmesem.

Gelir misin? Desem
Gelmezsin
Bilirim.

Ben buralarda kalabalıklar içinde
Bir başına,
Seni dinlesem gitmesem
Giderek tükensem,
Bir sana hasret
Bir dağlara hasret
Böyle yaşamak büyük kasvet.

İsmail Topkaya

Ali İsmail İçin İntizar (ben Sana ok Yandım)

Çok yandım ben sana ocuk
Hem de çok
Ölümüne yandım,
Öldürölüşüne yandım,
Bir de öldürölüş biçimine yandım.

Birde ardından
"Oğlum çok acı çekmiştir
Keşke kurşunlasalardı"
Diyen annene yandım.

Eğer unutursam kalbim kurusun.

Seni böyle öldürenler adına
İnsan oluşumdan utanasım
ve hatta
Pişman olasım var.

Sahibinin sesi olanın
Sesi kısılsın,
Sahibinin eli ayağı olanın
Elini ayağın kırılsın.
Büyükannemin dediğı gibi
"Teneşir paklasın" hepimizi,

Öldürenin de
Neden olanın da.

İsmail Topkaya

Annelere

Herkes bir kez ölür,
Anneler çok kez.
Çünkü anneler yaşarken de ölür.

İsmail Topkaya

Aranmamak Psikozu

Telefona baktım yine
Bilmem kaçınıcı kez
O da bana baktı
Önce mahçup
Sonra alaycı

Mahçup olmalıydı elbette
Çünkü hiç çalmadı bu gün
Senin için
Ama alaycı olmamalıydı
Yere çarpılıp dağılmamalıydı
Çünkü aşk bu
Kanıyor için için

İsmail Topkaya

Artık Dünyamızda Sen Varsın

Ay doğdu biraz önce
Aydınlandı gece
Sen doğdun aylar önce
Aydınlandı ruhumuz böylece

Ay bir yanda
Sen bir yanda
Geceler ne güzel
Uykusuzluklar ne güzel

Yeni bir insan
Sürgün veriyor hayata
Yeni bir insan
Umut veriyor dünyaya

İnsan güzel
Hayat güzel
Dünya güzel
Umut güzel

Tepeden tırnağa değişiyor insan
Anne oluyorsun
Baba oluyorsun
Metabolizman değişiyor
Kendini bile tanımıyorsun
Varsa o
Yoksa o
Gözün başka bir şey görmüyor
Başka bir şey düşünmüyorsun
Üşümüyorsun
Acıkmıyorsun
Susamıyorsun

Anne oluyorsun
Baba oluyorsun

Yeni bir insan
ile
Yeni bir insan oluyorsun

İsmail Topkaya

Artık Yaşasam da Gam Yemem

ARTIK YAŞASAM DA GAM YEMEM

En kötü günlerimde yanımdaydın
Sen,
Ben bunu unuttur muyum?

Artık yaşasam da gam yemem.

Dünya döndükçe
Ben yaşadıkça
Derelerin olur, akarım denizlerine doğru
Yağmurun olur, topraklarına yağarım
Köprülerin olurum vadilerine
Uçurumlarına bentlerin olurum,

Ama en çok da;
Arkadaşın, yoldaşın olurum
Eğer dilersen,
Hayatın tüm çilelerini kapatırım sana
Hiç yalnız bırakmam seni,

Çünkü sen en kötü günümde yanımdaydın
Ben bunu unuttur muyum?

Artık yaşasam da gam yemem...

İsmail Topkaya

Asıl Yalnızlık

"her ölüm erken ölümdür" der ya şair
doğrudur
ama buna rağmen
ölümü istediğimiz de olur bazen
daha fazla acı çekmesin diye
o en sevdiğimiziz...

ateş elbette düştüğü yeri yakar
ateşin düştüğü yer fena halde kanar
yüreğin dağlanmış acısı tarifsiz sızılar
"Baba" ölümü ki,
benzemez başka sessiz feryatlara figanlara

hangi yaşta olursak olalım
büyüdüğümüzü ancak anlarız
onun dönüşü olmayan gidişiyle
ve yalnızlığın zemherisinde
içimiz titrer

İsmail Topkaya

Asılı Sevda

Dalda bir çift kuş
Sen uçtun
Ben kaldım
Dalda asılı kaldı sevdam.

İsmail Topkaya

Aşk Böyle Bir Şey 1

Bugün
Hala ayaktaysam eğer
Hala gülümseyebiliyorsam
Hayatın hücrelerime kadar işlemiş
Onca talanına karşı
Yapacaklarım bitmemişse hala
Bilesiniz ki
Aşık olmuş olmamdır sebebi
Aşk
Böyle bir şey işte
Diri tutar insanı

İsmail Topkaya

Aşk Böyle Bir Şey 2

aşk
kimyasını değiştirir insanın
önce
yaşamak gerekliliğini duyumsatır insana
sonra
yaşama sevgisini kurar yeniden
bazı zamanlarda kısa kısa hissetmişliklerini
süreğenleştirir

aşk
böyle bir şey işte
kimyasını değiştirir insanın
billurlaştırır
tüm ağırlıklarını atar hafifleştiriverir
koşarak gidesin gelir gittiğin yere
bazen gidip kalasın
bazen de gelip gitmeyesin gelir
demir atarsın
onun gözlerindeki kuytu limanlara

aşk
böyle bir şey işte
kimyasını değiştirir insanın
direncini arttırır
hastalık nedir bilmezsin
hayatın hoyratlığı
acımasızlığı insanoğlunun
fazla etkilemez seni

yaşama dair her şeye
güzel bir anlam katasın gelir

İsmail Topkaya

Aşk Mı? Sevgi Mi?

siz yine de aşkın büyüklüğüne kanmayın,
çünkü o tutkunun büyüklüğüdür.

aşk,
tutkunun dizginlenemez dışa ve içe vurumudur
ve aşk esasen bencildir.

aşk öyle bir şeydir ki;
gerekli gördüğünde vurur, kırar, döker, yok eder.

asıl büyük olan sevgidir
bencil değildir çünkü,
sevgi çokluğa daırdır
ve çokluğu gerektirir.

kendinden başkasıyla ilgili olan aşk değil, sevgidir,
aşk yoğundur
ama bitendir de,
bitmeyen, paylaşıldıkça büyüyen sevgidir,
bitmeyen ve paylaşıldıkça büyüyen
üreten, ürettikçe azalmayan aşk değil sevgidir.

Aşksız da olur insan
Ama sevgisiz olmaz,
Yaşayamaz.

İsmail Topkaya

Aşk Nasıl Bir Şey?

AŞK NASIL BİR ŞEY?

Aşk;
İyi bir şey,
Güzel, hem de çok güzel bir şey aşk,
Nasıl desem;
Aşk muazzam bir şey,
Acayip bir şey.

İsmail Topkaya

Aşkımdandır Katlanışım

Senin bu rest çekmelerini
Sineye çekiyor oluşum
Sanma ki; başka tür hesaplarım olduğundandır,
Sanma ki; bencilliğimdendir...

...
Sadece aşkımdandır, aşkımdan
Sadece sensizlik korkusundan...

İsmail Topkaya

Aşkın Duyumu

Asla kötü düşünmemektir aşk,
Kötü olmamak,
Herkeste ve her şeyde bir güzellik görmektir.

Sonra aşk;
Enerjik olmaktır,
Sabahlara kadar yürümek,
Hiç yorulmamaktır,
Gümbür, gümbür atan yüreğine hükmedemiyor olmanın
Meğer ne kadar güzel bir şey olduğunu anlamaktır.

Ve hiç sinirlenmemektir aşk,
Hiç olmadığı kadar güler yüzlü,
Hiç olmadığı kadar anlayışlı olmak demektir,
Kızdığın ne varsa şimdiye kadar, neden kızmış olduğuna şaşmak demektir.

Aşk, herkesi ve her şeyi olduğu gibi sevmek,
Herkesi ve her şeyi olduğu gibi kabul etmek,
Hatta ne var, ne yoksa çoğu zaman fark etmemek demektir.

Aşk;
Korkmamaktır,
Endişe etmemektir,
Yaşlanmadığını sanmaktır,
Bıkmamaktır,
Vazgeçmemektir,
Dünyayı değiştirmektir,
Kendini yeniden yaratmaktır.
Ve aşk;
"Dünyaya bir daha gelsem yine seni severim" diyebilmek demektir.

Velhasıl aşk,
Acayip bir şey demektir.

İsmail Topkaya

Aşkın ve Sevginin Büyüsü

sahi, neydi o
alıp götürren beni?
en güzel coşkularımı yaratan
neydi o sahi?
içimi ısıtan, çıldırtan

sonsuzluk buna benzer bir şeyse eğer
eminim çok güzeldir
vadide bir çiçek ol yeter
içinde aşklar doğsun
yarın yoktur
çünkü her şey an'dır
oysa hep yanıldık
zaman yalandır
aslolan heyecandır
uzak kalma sakın ondan
mazide yaşamak sadece yalandır.

İsmail Topkaya

Ay ışığında Sen

ilk kez
ay ışığında düşledim seni,
ay ne güzel oldu
gece ne güzel oldu
sen ne güzel oldun...

İsmail Topkaya

Ayrı Zamanlarda

Geç mi kaldım? ..
Yoksa sen mi gizliydin
Bir yaprağında
Bahar dalının,

Oysa seninle
Yürek çirpintisi gibi
Pır pır edip duran rüzgarda
Kavak yaprağı olmak vardı aynı dalda.

İsmail Topkaya

Ayrıksılar

bizim gibileri
sistem dışlar
oysa
tahammül edilse
sistem kazançlı çıkar

bizim gibiler dediğimiz
beraber yiyip içtiğimiz
amma...
yönetmeyi istemeyenler
yönetilmeye ise
hiç ama hiç gelemeyenler

bizim gibiler dediğimiz
biraz istisnai
biraz nazari
ve oldukça yesari
ve de ciddi anlamda itri

bizim gibiler
dünyanın gülü dikenini
ve biraz da acı biberini
ve galiba pek sevilmeyeni

İsmail Topkaya

Ayrılık 1

Sen bende beyazın siyahta durduğu gibiysin,
Şimdi beyaz bir dünyada bembeyaz yalnızlığın...

İsmail Topkaya

Ayrılık 2

Ben sende siyahın beyazda durduğu gibi dim,
Şimdi siyah bir dŐnyada simsiyah yalnızlığım...

İsmail Topkaya

Ayrılık Zamanı

Şimdi ayrılık zamanı
Bir daha hiç ayrılmamak için ama,

Sana söz;
O hüzün dolu şarkılara inat
Bir daha hiç ama hiç ayrılmayacağız
Mutlu şarkılar söyleyeceğiz sabahlara kadar,
Şimdiye kadar hiç bilmediğimiz şiirler okuyacağız
İçinde hüzünler barındırmayan,

Fakat
Şimdi ayrılık zamanı
Bir daha hiç ayrılmayalım diye.

İsmail Topkaya

Azalmak

giderek fakirleşiyoruz zenginleşirken
ve giderek yalnızlaşıyoruz kalabalıklaşırken.

zenginlik parayla
dost çok insanla olmuyormuş meğer.

İsmail Topkaya

Baba Ocağı

incir ağacı çıkmış
tam da giriş kapısına yakın
duvar dibinde
baykuşlar bile tedirgin
bu
terkedilmişlikten

baba ocağı
öyle harap
öyle yalnız
öyle çaresiz

sen nerdesin?
gel de baba ocağın şenlensin

İsmail Topkaya

Babadan Kızına

Senin o gülen yüzünden
Gülücükler eksilmesin hiç,

O ışıl, ışıl yüzün
Hiç bir zaman solmasın,

Olur da bir gün gerekir de
Tutunacak bir dal ararsan eğer
Unutma, ben buradayım.

İsmail Topkaya

Babadan Oğula Öğüt

"Böyle giderse hiç kimsen olmayacak
Yapayalnız kalacaksın Şu hayatta" derdi babam,
DođruymuŐ;
Giderek yalnız kaldım,
YalnızlaŐtım giderek.
Demek ki babam
Beni kendisinde
Kendisini bende gördü

Babam
Yalnız yaŐadı, yalnız öldü
İstediydi ki;
Evladı kendisi gibi yaŐamasın bir ömrü.

İsmail Topkaya

Babalar İçin

Dedikleri doğrudur
ınar ağacı gibidir Babalar,
oğunun meyvesi olmasa da
Gölgesinde güvenle oturulur.

Babasız bir hayat;
Giderek azaldığı sanılsa da
Hep içinde bir yerlerde
Yaşam boyu yalnızlık korkusudur.

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 1

artık
ölümler bile yetmiyor,
ölümler bile
artık
yaşayanları birleştiremiyor.

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 10

ölüm sana hiç yakışmadı
sen
ölmeyecek kadar naif bir insandın

koskoca adamdın
sürekli ve genç hayaller kurardın
bu kadar yaşam düşkün
sen
kendin bile
niye öldüğünü anlamadın

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 11

her şeyiyle sen olan
tekil yalnızlığını
geçmişten bu güne dek
ısrarla sürdürdün

çoğul hüzünlerinden
kendini yarattın
artık ölsen de gam yemezsin
çünkü öldün

yürüdün
yürüdün
hep yürüdün
pervane misali dönüp durdun
salt içindeki tekil yalnızlığınla
bir bütündün
belki bu yüzden yaşlanmadan öldün

naif sefalar sürdürdün
naif planlar kurdun
belki bu yüzden yaşlandığını hiç belli etmedin

çoğul kaygılarından
çirpına çirpına
ançak tekil bir yalnızlık imparatorluğu kurabildin
çoğu zaman
şu koskocaman evrende
nefes alacak boşluk bulamadın
ve boğuldun

artık ölsen de gam yemezsin
çünkü öldün

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 12

gidişin gidiş değildi
biliyorsun
böyle olmazdı
bu şekilde gidilmezdi
her şeyin bir zamanı
bir yakışanı vardı

insan
biraz olsun hissettirirdi gideceğini
beklenmedik oldu
peki şimdi ne oldu
herkes bir yerlere savruldu
topu topu kaç kişiydik şunun şurasında
yangın yeri gibi kalakaldık acıların tam ortasında

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 2

onur
ve biraz da gurur
beceriksizlikle birleşirse
onlardan
acı ve keskin bir yalnızlık doğar...

katlanılır gibi değildir
yalnızlık boğar

ve ol hikaye budur ki;
böylesine bir şansızlık
insana / oğluna
bayağı koyar...

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 3

Ben hayatta en çok babama üzüldüm
Onun
Bir türlü gerçekleşmemiş
Hayallerine / umutlarına
Üzüldüm
Bir de çaresizliklerine
Ve yalnızlıklarına.
Bir kirpi yavrusu misali babamın acılarıyla büzüldüm
Çoğu zaman sıtma tutmuş gibi üşüdüm

Elimden gelen yetmedi
Sanki
Durmadan küçüldüm / küçüldüm
Ben hayatta en çok babama üzüldüm

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 4

Ben
Bu kadar üzülmeydim inanın,
Bana bu kadar
Ağır gelmezdi ölümü Babamın,
Eğer yaşanmamış olsaydı
Martı, nisanı şu baharın...

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 5

Sen gittin
Acılarımı içimde dönüştürdüm
Ayaktayım

Gerçi
Kah dardayım
Kah sokaktayım
Kah ağlamaklıyım
Ama
Ayaktayım

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 6

Ne kadar da önemliymişsin meğer,
Göçmen bir kırlangıcın sonu olur
Yuva yapacak bir yer bulamazsa eğer..
İsmail Topkaya

Babamın Ardından 7

Bir insan ki;
Hepsi masum, hepsi doğal
Bir kaç şey ister hayattan,
Bir hayat ki;
Eşiyile dahi bir arada olma saadetini esirger o insandan.

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 8

Güzel şeyler istedi hayattan
Hepsi de doğal şeylerdi
Masum şeyler
Lakin mutlu olma sanatını bilmiyordu
Bir çoğumuzun da bilmediği gibi,

Güzel şeyler istedi hayattan
Lakin
Hayat da ona karşı hoyrattı en azından
Çabalamadı da değil hani
Ama mutlu olma sanatını bilmiyordu
Yakalayamadı bir türlü hayatı yakasından
Hiç olmazsa paçasından,

Şimdi bakıyoruz sadece arkasından
Bir varmış bir hayalmiş.

.

İsmail Topkaya

Babamın Ardından 9

Kanser hücreleri yayılırken
Mesane katmanlarından vücuduna
İşte böyle ayakta bir ölüm yakıştırdı sana

Onurlu
Yalnız
Ve adam gibi bir adama

Kanser hücreleri yayılırken
Mesane katmanlarından vücudunun bölümlerine
Erime ve bitme meşguliyetinde
Ve belki
Gizli kalmış bir yaşamın mahremiyetinde
Ve de
Dönüşü olmayan bir gidişin hassasiyetinde

Artık şimdi
Bir kitabın önsözünde
Ve belki sonsözünde
Kimbilir bir salyangozun büzüle büzüle yürüyüşünde
Ve de zaman denilen bilinmezliğin bir yerlerinde

İsmail Topkaya

Badem Ağacı Gibi 1

bahar gelmeden çiçek açan
badem ağacı
gibidir insan

badem ağacını ayaz vurur
kavurur
insanı hayat vurur
savurur
savurur

İsmail Topkaya

Badem Ağacı Gibi 2

bahardan önce açan
badem ağacı kavrulur

vaktinden önce açan
insan savrulur

ikisi de yok olmak gibidir bazen
dönüşü mümkün olmayan gidişlere benzer
buna rağmen
ne badem ağacı akıllanır
baharı bekler
ne de insan akıllanır
vakti bekler

İsmail Topkaya

Bahar Esintileri

1
bahar geldi diyorum
inanmıyorsunuz,
iŖte bahar...

2
Bahar geldi diyorum
İnanmıyorsunuz
Ama
Evden/Kentten
Çıkmıyorsunuz ki.

3
ben çocukluğumdan bilirim
bahar
pazartesi günü sabahı ilk derste
sınıf öğretmeninden dayak yiyeceğini bile bile
hafta sonları dağlara çağla toplamaya gitmekti,
bir de her Allahın günü
yatsı ezanına kadar
naylon top ile
tadına doyum olmayan GS-FB maçlarıydı.

4
Tepelerimizde laleler
Ovalarımızda kenger dikenleri
Çıktığında
Geri dönülmez bir bahar mevsimidir gelen.

İsmail Topkaya

Bahar Geldi

İçimde bir bahar coşkusu
Gövdeme sığmayan,
Sokağa atmalıyım kendimi hemen,
Mümkünse sevgilinin yanına
Değilse
Özlediğim sevgiliyle hayallerimi süsleyen
Yürüyüp durmalıyım
Şişene kadar ayak tabanlarım...

İsmail Topkaya

Bakışların 1

biz
senin
o çare çare bakışlarında yakaladık
doğru cevapları

çünkü
sen çözüm çözüm bakardın

çünkü
sen her koşulda
ve her türlü güzel bakardın

İsmail Topkaya

Bakışların 2

ben
hayatımda
senin kadar güzel bakan birisine
rastlamadım daha

evet bazen afalladım
ve belki de çuvalladım zaman zaman
ama...
senin o bakışların sadece
yıllar sonra şimdi akılda kalan

İsmail Topkaya

Bakışların 3

sen
bana bir bakardın
öyle güzel
ben
yukardan aşağı akardım
gediz nehri gibi akardım
murat dağlarından
demirköprü barajına doğru

sen bana bir bakardın yine
öyle güzel
ben
bir kez daha coşardım
salihli ovası
manisa ovası derken
ege'ye kavuşurdum

sen
bana bakıp dursaydın yine hep öyle güzel
öyle güzel
ben
akıp dursaydım yine biteviye
güzel güzel

İsmail Topkaya

Bakışların 4

biz
senin gözlerindeki o bakışla
yaşam mağlubiyetlerimizi
siler atardık
hayatı bu kadar sevmiş olmamıza neden
senin o bakışlarındı muhtemelen

İsmail Topkaya

Ban bir baksan

Bana bir baksan
Sürekli sana bakan birini göreceksin.

İsmail Topkaya

Beceriksizlik

Bende bir şeyler eksik
Fakat bilemiyorum
Çünkü
Şana Yetişemiyorum.

Bende bir şeyler eksik
Fakat bilemiyorum
Çünkü
Herkes gibi sevemiyorum
Ve kahroluyorum.

Akıp ulaşmak istiyorum
Denizlere
Normal akan nehirler gibi
Beceremiyorum
Kahroluyorum.

İsmail Topkaya

Bedenimiz ve Ruhumuz

Bedenimiz... üzerine titrediğimiz
Uğruna nelere katlandığımız
Küçücük bir hastalıkta terk edenimiz
Bizim nankör yanımız

Ruhumuz
Hep ihmal ede geldiğimiz... durmadan ertelediğimiz
Güzel kılmak için pek umursamadığımız
Oysa zenginleşmek için asıl varlığımız
Bizim vefakar yanımız

İsmail Topkaya

Beklemek

Neredeyse yarım yüzyıldır bekliyorum,
Kimi büyüklerim benden daha uzun süredir bekliyorlar
Çoğu büyüğüm ise beklemiyor artık, çünkü yoklar,

Daha ne kadar bekleyeceğiz? Diye sormuyorum kendime
Çünkü epey zamandır biliyorum
Beklemek değil,
Bir şeyler yapmak istiyorum.

İsmail Topkaya

Beklenti

bana bakmadığın zaman
azalır gibiyim
verimsiz bir bozkıra dönüyor
aklım
bedenim

bak bana
düşün beni
çoğalt beni

İsmail Topkaya

Beklesin Ölüm

Ölüm beni beklesin
Daha yaşayacaklarım var...

İsmail Topkaya

Ben Her Mevsim Ölüüm Birileri İçin

BEN HER MEVSİM ÖLÜRÜM, BİRİLERİ İÇİN

"Bu yaz ne yaptın"?

Diye soruyorsun ya bana
Sanki bilmiyor muşsun gibi,
Ben

Bu yaz da
Geçen yaz da
Bir önceki yaz da,
Hem

Sadece yaz değil
Yılın tüm mevsimlerinde
Tüm aylarında
Hatta tüm günlerinde
Öldüm

Senin için.

Sözüm ona ülkem için

Güya halkım için

Aslında

Hep birilerinin dünya saltanatı için.

Ben her mevsim ölüüm birileri için

Niçin

Diye sorma,

Anla

Çünkü ben birileri var olsun diye yaşarken yok olanlardanım.

İsmail Topkaya

Benim Kuşlarım 1 Akkuyruk sallayan

hem uzağım
hem yakınım
insanlara,
hem severim çevrelerinde olmayı
hem korkarım onlardan
onlar ki insan evladıdır, çiğ süt emmişlerdir...

ufak dünyamla mutlu
küçük şeylerle umutluyumdur
tıpkı diğer kuşlar gibi
tarifsiz diyeceklerim
tarifsiz özlemlerim...

siyah, beyaz ve gri gövdemde
sallayıp durduğum kuyruğum
yaşama sevincim...

İsmail Topkaya

Bırakan

Bırakıldığım yerdeyim
Ama artık
O ben değilim,

Bırakıp giden
Sen
Peki o sen misin?

İsmail Topkaya

Bilinçaltındaki Çocuk

Ihlamur kokusu baygınlığında
Ağustosun ilk günleri
Sıcakta yalnız çocukluk kederleri
Açmış mıdır yine hüznler biriktirilen o evin bahçesindeki
Yeşilin üstüne bezenmiş gibi sapsarı dalya çiçekleri.

İsmail Topkaya

Bir At Gibi

Bir at gibi
Koşuyor bedenim,
Siyahı bol
Beyazı az
Doru bir at gibi,
Yorulacağını bilmeden
Biraz hızlı
Biraz külhan
Biraz mağrur.

İsmail Topkaya

Bir Bahar Akşamüstü Yalnızlığı

Balkonundaki akşam sefalarına baktım dakikalarca
Canlı ve güzeldiler
Demek ki yeni gitmişsin.

Kumrular balkonundaydı
Gözleri balkon kapısında
Belli ki açtılar yine
Ama nafîle bekleyişleri.

Senin gidişin
Benim bekleyişim
Yalnız ve hoyrat bir akşamüstü baharında
Yine seni arıyor gözlerim.

Bu bahar akşamüstleri
Deli eder insanı
Böyle güzel bir mevsimde
Nasıl yaşanır sevgilisiz/sensiz

Sensizlik mutsuz bir çocuk ediyor beni
Mevsim baharsa
Hele bir de akşamüstüyse...

İsmail Topkaya

Bir Kuş Gibi

Bir kuş gibi hafif olsam,
Söylenmiş
Ve söyleyecek hiçbir yalanım olmasa,
Ağırlığında değil,
Hafifliğinde yaşasam hayatı
Aklımın ve ruhumun.
Tabiata yakışan şekilde
Yani olması gerektiği gibi
Yani onun parçası gibi
Yani sahiplenmeden ve sahiplenilmeden.

İsmail Topkaya

Bir Kuş Olabilsem

Bir kuş kadar hafif olsam
Söyleyecek hiç bir yalanım olmasa
Ve söylenmiş yalanlarım,

Sadece sevmeyi bilsem
Ve
Öyle sevsem,
Öyle sevsem ki;
Aşkımдан ölüm bile çaresiz kalsa.

İsmail Topkaya

Birbirine Benzer

Ölen insanlar
Birbirlerine benzerler,
Çünkü artık yokturlar.

İsmail Topkaya

Birileri

Bu arada birileri
Ne paralar kazanıyorlar,
Ne hayatlar yaşıyorlar
Ve ne güçler katıyorlar güçlerine,

Sen
Türk, Kürt diye kavga edip
Durmadan ayrışırken
Durmadan ölürken.

İsmail Topkaya

Birimiz Daha Ölüyor

birimiz daha ölüyor
yavaş yavaş
birimiz daha eksiliyor

tamamlıyor birimiz daha gidenleri
yavaş yavaş sıra bize geliyor
belli ki
gün akşam oluyor

İsmail Topkaya

Birlikte Ayrılık

ben artık buralardan gidiyorum,
nereye?
diye sorma...

çünkü seni de götürüyorum....

İsmail Topkaya

Biz

Ömründen "hayatlar" çıkarmış onca insan varken
Ömürlerimizden birer "hayat" çıkaramamış olmamız,
Ah bu bizim bariz fakirliğimiz,
Ah bu bizim elimizden bir şeyler gelmeyişlerimiz.

İsmail Topkaya

Biz Bize Olamamak

bir çift kumru sessizliğinin
derinliğinde
sevebilir, anlayabilirdik
birbirimizi,

turnaların o ölümsüz aşklarının
kozmik boşluğunda
savrulabilirdik
toz zerrecikleri hafifliğinde,

bizi bize bıraksaydı eğer
diğer sevdiklerimiz....

İsmail Topkaya

Bizimkisi Aşk Değil

aslında
aşk
bambaşka bir şey olmalı
benim seninle yaşadığım değil

aslında
aşk
bekleyebilmek olmalı
senin benimle yaşadığın bu değil

aşk
aslında
tarifsiz bir şey olmalı
bizimkisi bu değil
bu değil

İsmail Topkaya

Bu Bahar

bu bahar başka
bu bahar kıpırtısız,

oysa böyle olmazdı
önce içimde başlardı kuşlar ötmeye
içimde açardı badem ağaçları önce,

neden böyle oldu?
neden bu kadar sessiz bu bahar?
neden umutsuzum ben bu kadar?
meğer bahar dedikleri kıpırtı,
umutlu olabilmek miymiş hep?

İsmail Topkaya

Bu Yanlış Bir Şey Değil

ben yanlış bir Şey yapmadım
Çok sarhoş olmadım örneğin
ama
içtim yeterince
bir hoş oldum

ha...bir de
aşık oldum bol bol
aşık olduklarım bilmeden
beklemeler yaşadım mütemadiyen

ben yanlış bir Şey yapmadım
içtim bir hoş oldum
yönümü insana çevirdim
aşık oldum bekledim
adama döndüm

İsmail Topkaya

Buralar Bildiğin Gibi Değil

Buralar bırakıp gittiğin gibi değil artık
Çok bozuldu her Şey,
Herkeste bir telaş ve her yerde bir kötülük
Eskiden böyle değildi.

Çaylar da kokusuz ve demsiz artık,
Őohbetler yerini gıybete bıraktı.
Hem artık eskiden olduğu gibi,
Ő đ t bülbülleri, ispinozlar, floryalar da yoklar artık.
Kuşlar da gitti anlayacağın.

Artık buralar bildiğin gibi değil,
Kötü..... Hatta çok kötü...

İsmail Topkaya

Büyüdüğünü Anlamak

ne zaman
evladım diyenlerin kalmyor
göçüp gdiyorlar birer birer
evladım diyen
sen oluyorsun
işte o zaman
büyüdüğünü anlıyorsun

İsmail Topkaya

Büyük Acılar Güncesi

1

Acıların en büyüğü
Bir gün asla suç olmayacak nedenlerden ötürü
Öldürülmüş ya da ölüme yatırılmış olanların ülkesinde
Ölmemiş ya da ölüme yatırılmamış olmaktan
Sevinememiş olmaktır.

2

Acıların en büyüğü
Bir ömür birlikte yaşamak zorunda olduğun acılarındır.

3

Acıların en büyüğü
Seni delip geçen değil,
Seni durmadan deşen acılarındır.

4

Acıların en büyüğü
Sevdiklerini bir daha göremeyeceğindir.

5

Acıların en büyüğü
Elinden bir şeyin gelmediğidir.

6

Acıların en büyüğü
Acılardan uyuşan bedeninde
Sevgiyi ve yaşamı unutmuş olmaktır.

7

Acıların en büyüğü
Kalabalıklar içindeki yalnızlığındır.

8

Acıların en büyüğü
İnsanın kendisidir.

9

Acıların en büyüğü
Su gibi akıp giden zamanda
Bir türlü tüketemediğini sandığın ömründür.

İsmail Topkaya

Büyüyen Çocuğa

sen
hiç büyüme
çocuğum
büyüyüp de korkutma beni
çünkü
öyle kuşkuluyum ki
verebileceğimden sana
gerekleri

İsmail Topkaya

Cesurca ve Romantik

öyle bir sarmalısın ki yaşamı
yaşam kollarında yorgun düşmeli,
ölmelisin sonra
ölüm sana yakışmalı.

İsmail Topkaya

Çabuk Bitimli Aşk

En büyük
Aşk
Kelebeğin aşkıdır.
Sessiz
Sakin
Kısa,
Ve çirpınarak

İsmail Topkaya

Çanakkale'de Bize Dair

Yaşadığımız bu kent'e
Bir katkımız olmadı belki ama
En azından
Varlığımızla kirletenlerden de olmadık bu kenti,
Hele, hele
Yağmalayanlardan, kaymağını yiyenlerden hiç olmadık
Olamazdık da zaten,

Biz bu kentin havasını soluduk
Poyrazında üşüdük
Lodosunda sersemledik sadece
Bir de insandan ürkmeyi pek öğrenmemiş olduğuna burada tanık olduğumuz
Bu kentin serçelerini simit susamları ile besledik,
Ve elbette
Yalnızken bile
Kendinizi asla yalnız hissetmeyeceğiniz boğazını çok sevdik
Fena mı ettik?

İsmail Topkaya

Çaresizlik

Elden ayaktan düşmeden
Hayattan düşmek,
Benim yaşadığım,
Senin bir türlü anlamadığın.

İsmail Topkaya

Çelişki

Sen beni bekliyorken
Ben seni istiyorken
Neden bir arada değiliz?

Bu nedensiz
Bu gereksiz
Ve de bu kör olası bir muamma

Bekleyen birisi varken
İsteyen birisi varken

İsmail Topkaya

Çocuğa Öğüt

sana öğüdümdür ki;
kuşları sev
atları da tabi
ve
kurdu-kuşu / börtü böceği
ağaçları
ve elbette dağları
dereleri
denizi, denizleri...

kısaca
toprağı, suyu, havayı
sana sunulmuş olan ne varsa
hepsini sev
hepsini koru...

bak göreceksin ne kadar mutlu olacaksın
mutluluğun açarını doğada bulacaksın
onu sev, onu koru
sonuçlarını yaşamın süresince anlayacaksın...

insanları mı?
onu sen çözeceksin
çünkü
sömürüyü de
acımasızlığı da
hatta vahşeti de
insanda tanıyacaksın,
ya onlardan biri olacaksın
ya da kahrolacak ama karşı duracaksın...

bazan düşlerin bile kararacak
ama unutma
en büyük sevdalar da
en büyük vefalar da
insan olana aittir
bunu da bir yere yazacaksın...

İsmail Topkaya

Çocuğunu Seveceksin

çocuğunu seveceksin
henüz vakit varken
ona sarılıp
onu koklayıp
defalarca öpeceksin
onun o güzel kokusunu içine çekip
ruhuna kazıyacaksın

çocuğunu sevdiğini
ona hissettireceksin
onu sımsıkı saracaksın
bir kuş yavrusu yumuşaklığında
yeri ve zamanını hiç düşünmeden
ve daha henüz vakit varken
öpeceksin
öpeceksin

çünkü çocuklar bilmez
sizin onu ne kadar sevdiğinizi
hatta
onların uğruna ölebileceğinizi
onların bildiği
senin onu öpüp kokladığındır

çocuğunu seveceksin
ne kadar sevdiğinse
öpüp kokladığındır
yeri ve zamanı olmayan
sımsıkı sarılmalarıdır
henüz daha vakit varken

İsmail Topkaya

Çocuk Eğitimi

Bırakın çocuklar uçmak istiyorlarsa uçmayı denesinler
Uçamayacaklarını öğrenerek
Kuşları daha çok sevsinler.

İsmail Topkaya

Çocuklara Öğüt

çocuklar
ne olur defter yapraklarınızı yırtmayın
sayfalarınızı boşa harcamayın
iyi düşünün yanılmayın
her yaprak bir ağaç dalı
ormanları yok edenlere siz katılmayın

çocuklar
siz topraksınız mis gibi
özünüzü biliniz
ağaçlar sizin en kıymetliniz
mevsimleri ağaçlarda çiziniz
ağaç sizsiniz
siz ağaçta gizlisiniz

çocuklar
yeşili doğada seviniz
onu daima hissediniz
yağmacılara, talancılara izin vermeyiniz
sesinizi yükseltiniz
gerekirse eyleme geçiniz
yeşil sizsiniz
doğa sizin her şeyiniz

çocuklar
ne olur siz onu çok seviniz
o sizin eviniz
ve de o sizin geleceğiniz
ihanet etmeyiniz
edene de izin vermeyiniz
sesinizi yükseltiniz
gerekirse eyleme geçiniz
yağmaya ve talana izin vermeyiniz

çocuklar
oldukça çok ağaç dikişiz
kurda kuşa
börtü böceğe
yeni yuvalar açınız
ağaç dikenlere de hürmet ediniz
bakın göreceksiniz
en bahtiyar sizsiniz

İsmail Topkaya

Çoğul ve Tekil

Çoğu zaman
Tüm güzellikleri dünyanın
Hsranıdır insanın.

Her ne sebepten olursa olsun
Aşk'tan, çiçekten, böcekten
Ya da herhangi güzel bir Şeyden
İçin içine sığmayıp
Bir kuşluk vakti
Guguk kuşu misali ötesin
Herkeslere iyi bir haber veresin gelir
Lakin
Mıh gibi çakar seni, olduğun yere
Sesini boğazında düğümler
İnsanoğlu dediğin.

Çoğul güzelliklerden
Tekil acılar üretmek olmamalı hayat dediğin
Bir vardiya değişiminde
Ya da bir vardiyanın en sağır zaman diliminde
Tekilden çoğula yitiverir tüm sevdiklerin.

Tüm güzellikleri dünyanın
Yaşayamamış ve yaşamıyor olmanın
Hsranıyla bitiyor çoğu insanın
Ne acı
Ne gerçek
Ne korkunç.

İsmail Topkaya

Çok Uzaklardaki

Bazen
Bir insan ölür
Çok uzaklardaki

Bir ölüm bazen
İçinin derinliklerinde hissedilir
Çok uzaklardaki

Bazen
Kendine bile ifade edemezsin
Hiç tanımadığın bir insanın ölümüne neden bu kadar üzülüğünü
Çok uzaklardaki

Anlarsın ki,
İçindekiler
Çok uzaklardaki
Çok uzaklardaki içindekileridir.

İsmail Topkaya

Çoşku Anı

Bazen
İçinde yarınlar açiverir ansızın
Ansızın zaman dönüverir
Bir sahile
Billurlaşırırsın.

Ucuzlukların
Keyifsizliklerin terk eder seni
Ne güzel...
Kurumuş sandığın
Yaseminler çiçeklenir, dallanır
Uzanıverir komşu bahçesine bir yanın.

İsmail Topkaya

Dağlar

Dağlar
Bir umut gibidir
Tırmanır, tırmanırsın
Ulaşılamaz sanırsın
Ulaştığında ise
Umutsuz kalırsın
Oysa
Ne dağlar biter
Ne de umutlar
Umut dağlardır, dağlar

İsmail Topkaya

Daha Çekilecek Dertler İçin Güçlü Olmak

Güçlü olmak
Özellikle de dayanıklı olmak gerek,
Kalbindi, midendi, ciğerlerindi
Ve o durmadan zonklayan beynindi
Bir süre daha güçlü kalması gerek,

Çünkü
Çekilecek acılar
Katlanılacak haksızlıklar
Üzerine ağıtlar yakılacak kaybedişler var daha,

Çok şey var daha yaşayacak
Lakin birazcık umut
Çölde bir damla su
Ağaçta şeftali
Dalda kiraz misali
Yaşamda bir damla umut için,
İşte bunun için
Katlanmak için
Dayanmak için
Aramak için,
Bir süre daha güçlü olmak gerek
Şu yalan dünyada.

İsmail Topkaya

Değişim

Hangi sebep yaşıyor beni?
Bilmiyorum...

Bildiğimse,
Bitiriyorum artık intiharları
Sokakda,
Evde,
Şiirde...
Ve mutlu bir kadının kollarında...

İsmail Topkaya

Değişim 2

Eski bir hayatı
Arar gibi gözlerin,

Lakin o hayatlar artık eskidi,
Çünkü biz eskidik.

Şimdi yeni hayatlar var
Herkesin kendini sevdiği
Kendinden başka hiç kimseyi önemsemediği.

İsmail Topkaya

Dış Kapının Mandalı

ben
dış kapının mandalı

böyle söylüyor olmam
biraz manalı
tabi bulabilerseniz anlayanı
çünkü herkes yaşamak istiyor şaşalı
kimse olmak istemiyor
dış kapının mandalı

ben
dış kapının mandalı
evin dışı
ama
ev ile çok yakından alakalı

ben
dış kapının mandalı
ben olmasam dış kapı açılmaz
içeriye girmek mümkün olmaz

içerde olmak kadar
içeriye girebilmektir marifet
çoğu kimse anlamaz ama
çok önemlidir bu hakikat

ben
dış kapının mandalı
önemsiz görülmekten hiç olmadım sıkıntılı
ama
değersiz olmaktan biraz kaygılı

dış kapıyı açan benim
içeri alan benim yarenim
içeri girebilmek adam işidir
içeride kalabilmekse girenle ilgilidir
dış kapının mandalı
sanıldığı gibi değersiz değildir

İsmail Topkaya

Dışındaysan Boş Yere Üzülmeceksin

Üzülerek geçirdiğim anlara,
Arpacı kumrusu gibi düşündüğüm zamanlara yanarım.

Değiştiremiyorsan
Boşuna üzülmeceksin,
Müdahil olamıyorsan
Arpacı kumrusu gibi düşünmeyeceksin.

Demek ki senin dışında her şey,
Demek ki sen dışındasın her şeyin.

İsmail Topkaya

Doğa ve İnsan

doğa
sen ona ihanet etmezsen vardır,

doğa sen ona ihanet etmezsen
besler, büyütür seni
sever seni, senin onu sevdiğinden daha çok
bakar sana, senin ona baktığından daha çok
öyle sever
öyle bakar ki;
Aşkınin renginden kendinden geçersin.

doğa
almadan verecek kadar cömerttir
Lakin insanoğlu vermeden alacak kadar yüzşüz olduğu kadar
İhanet edecek kadar da kötü olmasaydı.

İsmail Topkaya

Doğru Yaşamak

Ne kadar az incinirsen
O kadar iyi,
Ne kadar az incitirsen
O kadar güzelsin.

İsmail Topkaya

Dostlarınıza Zaman Ayırın

dostlarınıza zaman ayırın
tamam
kendinizi kayırın
işinize
gücünüze
ve bir de
önlenez özel mülkiyet tutkunuza
zaman harcayın.
amma...
dostlarınıza da zaman ayırın
unutmayın
dostsuz insan
yılık atı gibidir

yılık atları iyidir hoştur da
başı boştur
başı boş olanın
hayatı nahostur.

İsmail Topkaya

Dünyaya Kazık Çakmak

bir dağ olmak vardı şu dünyada
ya da
en azından bir tepecik
yüksekten bakmak için değil alçağa
yalnızca
şu güzelim dünyada
kazık çakmak için

yaşadıklarımız
yaşamadıklarımızdan
çok az
yaşamadıklarımızı için
ömür uzamaz
oysa
aklımızın hiç bir tarafı
göçüp gitmeye dönük değil
gözlerimizin ferisi sönerken bile
illemde yaşamak diyor gönlümüzün her yeri

hadi dağdan tepeden vazgeçtim
hiç olmazsa
bir çınar ağacı olsam
yaşamadıklarımı yaşasam
ebediyen değil amma
şu dünyaya uzun süre kazık çaksam

İsmail Topkaya

Düş ve Gerçek

Ne çok düşledik
Düşlerde ne çok yaşadık
Düş yorgunuyuz hepimiz.
Oysa gerçeklerimiz asla düşlerimiz
Düşlediklerimiz asla yaşadıklarımız olmadı.
Bu arada öğrendik ki;
Aynı dünyanın farklı hayatları içinde
Düşlerimizi yaşayanlar vardı.
Demek ki;
Düş yorgunu olmamak gerekmiş.
Geç öğrendik.
Demek ki;
Bir sabah kalkıp düşleri gerçek kılmak mümkün değilmiş.
Gerçeği insan gibi yaşayıp, düşü çevirmek için mücadele etmek gerekirmiş.
Ve dahası bizim gibi insanların düşleri asla hayatları olamazmış.
Ya hep birlikte, ya hiç birimiz lafı
Meğerse yanlış bir şey değilmiş.

İsmail Topkaya

Ellerini Uzat

Elini ver bana
Belki ölmem o zaman ben,
Ellerini uzat bana
ama yüreğinin sıcaklığını da uzat bana
aklının samimiyetini de,
Ancak o zaman ölmem ben.
Sen beni seversen
Ben seni daha çok severim bilesin,
Sen ve ben
Bak nasıl da yaklaşıyoruz dünyaya iki ayrı beden,
Bak nasıl da güzelleştiriyoruz dünyayı iki aynı geçmişten.
Ellerini uzat bana
Sen iyiysen ben mutluyum
Ben mutluysam sen daha iyisin,
Bak, nasılda daha yaşanılır oluyor dünyayı işte o zaman.

İsmail Topkaya

Elmanın İki Yarısı

En iyi yarısı sen
Kalanı yarısı ben,
Dışı sen
Çekirdeği ben,
İçi sen
Kabuğu ben,
Kendisi sen
Kurdu ben.
Elmanın iki yarısı
Yarısı sen
Yarısı ben
Deseler de inanma.
İyisi sen
Kötüsü ben,
İşe yarayanı sen
Yaramayanların hepsi ben.
Lakin sen tek ve aynı
Ben çok ve farklı.

İsmail Topkaya

En Büyük Aşklar En Büyük Acılar

Siz nereden bileceksiniz?
Diye başlayan aşklar ve acılar
Ne büyük bir aşk
Ne de büyük bir acıdır.

En büyük aşklar ve
En büyük acılar
Kendi içinde yaşananlar
Ve asla paylaşılamayanlardır.

Ferhat aşkını paylaştı mı ki?
Bedrettin derisi yüzülürken yeri göğü inletti mi ki?
Berfo ana bir daha hiç görmediği oğlunu içinde büyütmedi mi ki?

En büyük aşklar en büyük acılardır
Ki ne olduğu kendi içinde.

İsmail Topkaya

En Güzel Hayat

en güzel hayat
müdahale edilmemiş hayattır,
en güzel aşk
zorlamaksızın oluşveren aşktır,

en güzel hayat ve en güzel aşk
fetih ve iktidar peşinde
yitirilmemiş bir yaşamdır...

İsmail Topkaya

En Uzun Gündüz

Bu gün haziranın 21'i
En uzun gündüzü 365 günün,

Ve
En kısa gecesi
O bitmek tükenmek bilmeyen sonsuz çınlamaların.

İsmail Topkaya

En Yakının Bile Anlamaz Seni Bazen

yanı başındaki en yakının bile
anlamaz seni bazen...
sen anlamasını umarsın delicesine
ama o asla anlamaz
bazen yapayalnızlaşırsın...

oysa bazı konularda anlaması değil
anlamıyor olması normaldir aslında,
anlasa o sen olurdu
sen de o
yanı başındaki en yakının değil, sen olurdun o zaman...
yapayalnızlıktır başlayan işte o zaman.

İsmail Topkaya

Engelli Olmak

Engellerin en büyüğü sevgisizlik,
Asıl engelli olmaksâ sevmemektir.

İsmail Topkaya

Erk ve Ölüler

Ölüleri dahi ayırdınız
Bizim sizin diye,
Aşlında derdiniz
Ölüleriniz değil,
Ölüler üzerinden kendiniz.

İsmail Topkaya

Ev

ev dediğin
bir yanı güneye
bir yanı kuzeye
dönük olmalı

gerektiğinde sıccık
gerektiğinde sepserin olmalı

ev dediğin
ağtığında kapısını
bir yanından girilip
Öbür yanından çıkılmalı

ev dediğin
yaz kış yaşanılmalı
içindeki insanlar gibi
o da mutlu olmalı
mevsimine göre
balkonlarında binbir iek bulunmalı
ama ne olursa olsun
akşam sefaları
sardunyalar
bir de fesleğenler mutlaka olmalı

ev dediğin
doğuya da
batıya da açık olmalı
velhasıl ev dediğin
dört bir yanı açık olmalı

bir de
ev dediğin bir kadının sesiyle dolmalı

İsmail Topkaya

Evler

1
Geçmiş
Uzak zamanların
Bir daha ulaşamaz ruh çözümleridir evler,
Tıpkı çok sevip de yitirdiklerimiz gibi.

2
Evler insanlara benzer,
İnsanlar evlere...

3
Evler,
O'nun yokluğunda
O'nunla olabilmektir.

4
İnsansızlığıdır
Eski ve yalnız bir evin
Tüm yorgunluğu.

5
Gece karanlığında
Bir Sokak lambasının ışığında
Tüm yaşanmışlıkların
Yorgun, mahzun ama kararlı mağrurluğunda
Geleceğe meydan okurcasına hala güzel, hala ayakta
Eski ev dediğin...

6
Tıpkı neşelere, gülüşlere ve sevinçlere benzer
Birlikteyken de, tek başınayken de
Güzel evler.

7
Ev dediğin
Dört duvar, bir kapı, bir kaç pencere ve bir çatı değil,
Ev dediğin
Bir ömrün geçtiği yer...

İsmail Topkaya

Farkediş

Ben
Kendimin sana mahkumiyetine aldandım
Seni de bana mahkum sandım
Şimdi anladım ki
Aldandım

Kimse kimseye mahkum olmamalı
Bunu anladım
Hem de nasıl anladım
Sitmaya tutulmuş gibi titredim
Ama anladım

Bir şeyler daha varmış yaşanacak
Yaşadıklarımımdan kendime bir ders çıkaracak

İsmail Topkaya

Farkına Varmak

Öyle çok üzülerək
Tükettim ki, tüm zamanlarımı
Şimdi
Yaşayacak zamanım kalmadı.

İsmail Topkaya

Farkındayım

her Şey mümkün
farkındayım,
nk
geç kalınmiŐ bir yolculuk bu...
tkezlemiŐ,
düŐüp kalkmiŐ
bir yaşam topallıŐı bu...

kim bilir?
küçük bir umut belki,
inanmak belki yeni baştan
yeni sevdalara,
yarınlara...

velhasıl her Şey mümkün
farkındayım...

İsmail Topkaya

Garlar

biraz umut
biraz hüzündür
garlar.

ama bolca yalnızlıktır,
trenin geliş ve gidiş saatleri dışında.

kalabalıklara yalnızlığa
sevdaların sevdasızlığa
dönüşüverdiği,
bireyselliklerden toplumsallıklara
uzanan
dudak bükülen,
hayatın gizemli estetiğidir
garlar.

"istasyon randevuları" nın
şairi çıldırtan güzelliği garların
memleketin her bir köşesinde
bu kadar mı mağrur
bu kadar mı güzel durur?

İsmail Topkaya

Gece Melankolisi

En güzel sevdalar
Gece sevdalarıdır
Bilenlere sorun
Bir gece
Bir kendiniz
Bir de olmayan sevgiliniz

İsmail Topkaya

Gece Yarısı Şiirleri 1

birgün öleceğim
biliyorum
tüm sevdiklerim gibi
ama bu ölüm benzemeyecek hiç birine
çünkü
öyle güzel öleceğim ki
ölüm güzelleşecek benimle
ben güzelleşeceğim ölümlle

ve çünkü
ölümümle denecek
yaşarken bitiremediğim sızılarım
ve ben
ölüme daha bir yakışacağım
sızıları bitmiş
muhtemelen gülümseyen bir şekilde
ve
muhtemelen
radyoda muhayyer kürdi makamında bir şarkı eşliğinde

İsmail Topkaya

Gece Yarısı Şiirleri 2

ben kötü br adam değilim
yalnızca
hasta bir adamım
dünyanın bütün yangıları
bütün açmazları bende
işte bundan
bütün çektrdiklerim sana

ama ben kötü bir adam değilim
yalnızca
acayip hasta bir adamım
işte budur sebab-i buhranlarım

İsmail Topkaya

Gece Yarısı Şiirleri 3

seni seviyorum
diyorum
ama yetmiyor, yetmiyor

uğruna ölmek hiç dert değil
ama
seni yalnız koymak var
bunu çözemiyor insan

İsmail Topkaya

Gece Yarısı Şiirleri 4

nasıl bir iştir bu
iki boş bir dolu
hayat denilen bu felaket
inanın beni çok yordu
sırtıma vurdu
yüzüme vurdu
yüreğime vurdu
yetmedi
aklıma vurdu

hiç bir şey anlamadım
şu hayattan
anamdan
babamdan
bir de
güya dostlarımdan

İsmail Topkaya

Geceyarısı Hüzünü

Gecenin bir yarısı
Muhtemeldir ki
Sabaha karşı
Belli soğğun ısırışı
Ansızın bir yasemin kokusu
Gel de şimdi kahrolma
Gel de şimdi ağlama
Ayrılışlara
Kopuşlara
Pişmanlıklara

İsmail Topkaya

Gecikmiş Zamanlar İçin

Beyaz bir at gibi koşmalı
Yetişmeli...dünden bugüne
Gecikmişiz...biliyorum
Ve zaman yoksuluyuz
Öyle ki;
Başka yolu yok
Dört nala yaşamalıyız.

İsmail Topkaya

Geç Kalınmışlık

Bu dinginliğe dönmek istersen bir gün
Ki, isteyeceksin
Bu dinginlik o dinginlik olmayacak bilesin...

İsmail Topkaya

Geç Kalmalar İçin

ve sen
zor da olsa
bir karar verip bana döndüğünde,

ya da
yine sen
bana gel dediğinde,

ne sen
döndüğünde aradığın ben,
ne de ben
geldiğinde düşlediğim sen
olamayacağız,

Çünkü
Çok ama çok
geç kalınmış bir kavuşma olacak bu,

artık
ne senin gözlerin eskisi gibi ışıllı ışıllı
parlayacak
ne de benim yüreğim eskisi gibi gümbür gümbür
atacak,

hayatta hiç bir şey
geç kalmaya değmezmiş
bunu ancak o zaman anlayacağız.

İsmail Topkaya

Geçer

Ben hayatımda böyle bir acı görmedim
Dediğin şey,
En değerlini yitirdiğin şeydir.

Yok oluşun mümkün olamayışı,
Var oluşun anlamsızlığı ile karışımıdır.

Kalbinin aklın ile el ele verip,
Ruhunu simsiyah volkanik kayalar gibi aşındırdığıdır.

Ama geçer
Yeter ki biraz dayan...

İsmail Topkaya

Geçmiş Zamana Yanış

Tükettim tüm zamanlarımı
Üzülerek,
Şimdi
Yaşayacak zamanım kalmadı.

İsmail Topkaya

Gelgitler

İçimde intihar eğilimi var
Sa da
Yaşama dair umudun tükenmemişliği
De var,

Yaşamak isteyip de yaşayamadıklarına dair

İsmail Topkaya

Gelincik

Nasıl açar bir gelincik
Sabahleyin çitirdayarak,
O senin bilmediğin.

Bir gelincik nasıl kapanır
Sessiz ve ağlamaklı akşamları,
Bu benim istemediğim.

İsmail Topkaya

Gelirim

gel dersen
gelirim,
iki elim intiharda da olsa
mutlaka gelirim.

İsmail Topkaya

Gelişim ve Gitmeyişim

Belki yine gelirim
Ama sen bekleme hiç
Hatta unut beni,
Sürpriz olsun gelişim
Ve bir daha gitmeyişim...

İsmail Topkaya

Gelmeyi ve Gitmeyi Bilmek

Bazen sadece gitmek gerekir,
Tıpkı
Bazen mutlaka gelinmesi gerektiği gibi,

Bir göçmen kuşunun onuru ve yaşama sevincinde
Bir akşamüstünün
Kuşluk vaktine yürümesi gibi.

İsmail Topkaya

Giderken Bırakmamak

artık ben buralarda durmam,
artık ben buralara bir daha dönmem,

lakin seni yalnız koymak var buralarda
bir başına,
mümkün değil, katlanılacak dert değil,

ya sen de gel
ya sen de gel....

İsmail Topkaya

Gidişler Dönüşler 1

gidiyorsun
içimde deli bir hüzün
sanki hiç dönmeyecekmişsin gibi
çünkü
sen benim cefamsın
her gidişinde

ama
içimde deli de bir aşk
hiç ölmeyecekmişim gibi
çünkü
sen benim sefamsın
her dönüşünde

İsmail Topkaya

Gidişler Dönüşler 2

gidiyorum
içimde çıldırtan bir hüzün
ve
kalbim en kanayan
sanki bir daha dönemeyecek mişim gibiyim

ama içimde
bir yerlerde sıkışıp kalmış
küçücük de olsa bir umut kalıntısı
bir daha dönemesem de
yalnız kalmayacak mışım gibiyim

İsmail Topkaya

Gitmeler Gelmeler

Bu gitmeler
Bu gelmeler
Bitirecek beni

Gitmeler gelmeler sarmalında
Bir hayat
Kolaysa yaşamı yeni baştan yarat
Ne mümkün
Hep hüzün
Hep hüzün

Bir gün gelmelerim bitecek
Gelemediğim için
Kimbilir belki de
Gidemediğim için
Ya da
Bir gün gitmelerim bitecek
Gidemediğim için
Kimbilir belki de
Gelemediğim için

Gitmelerim gelmelerim
En sevdiklerim
Farkında olmadan
Eziyet ettiklerim
Benim şu anlamsız gel gitlerim

İsmail Topkaya

Gitmeyi Bilmek

Zamanı geldi mi
Gitmeli,
Kalmak için boşuna ayak dirememeli

Çünkü
Şadece gelmenin değil,
Gitmenin de "kavuşmak" olduğu bilinmeli...

İsmail Topkaya

Gözler

Gözler farklıdır
Çünkü onlar gerçekten kalbin aynasıdır,

Unutma
İki gözün var ama
Aynı anda iki farklı noktaya bakamazsın,

Onun içindir ki;
Gözler asla yalan söyleyemez.

İsmail Topkaya

Gri Siyah Zamanlar

Ne yöne baksam kasvet
Ne yana dönsem acı
Kimi dinlesem kanayan,
Bu topraklar bu kadar genç ölümü kaldırmaz
Yeryüzü cellatlarının kaldırdığı kadar.

İsmail Topkaya

Gülüşteki Hüzün

Kim bilir kaç kişi sevdi seni
Kim bilir kaç kişi iç geçirdi senin için uzaktan,
Ve sen
Kim bilir kaç kişiye umut verdin
O güzelim hüzünlü gülüşlerinle
Hiç farkında olmadan.

Muhtemeldir ki;
Herkes gülüşlerinde kayboldu
Böyle güzel gülen bir kadında hüzün olmaz sandı.

Ama ben
Bir tek ben
Senin gülüşlerine değil,
Gülüşündeki hüzünlerine takılıp kaldım.

Hüzünlenişlerini sevdim
Hüzünlenişlerinle umutlandım.
Hüzünden başka bir şey bilmediğimden midir nedir?
Gülüşlerindeki hüzünlere takılıp kaldım.

Ben senin o gülüşündeki hüzünleri alıp
Kendi hüzünlerime katmaya geldim.
Gülüşlerini hüzünsüzleştirmeye geldim.

İsmail Topkaya

Güzel Adamlar

Uzun boylu
Geniş omuzlu
Şahin bakışlı
O güzelim adamlar
Nerdeler şimdi?

Ne güzel adamlardı onlar
Her biri
Ölümsüz birer Zeus gibiydi
Onlar sayesinde ki
Hiç büyümedik biz
Hep çocuğu kaldık yaşadığımız dünyanın

Gün geldi
O güzelim adamlar
Birer birer gittiler
Büyümeyi hiç beceremeyecek
Tarla kuşlarını bırakarak.

İsmail Topkaya

Hatırlamak Ve Unutmak

Hatırlamak için yavaşladığında
Unutmak için hızlanırsın,

Bittiğin ve
Hayatı terk ettiğin değil ama
Tükendiğin ve
Yaşamdan koptuğun süreçtir yaşadığın.

Hatırlamak ve
Unutmak için
Hayatı tutamaz insan
ama
Yaşama asılmalı.

Çünkü;
Hatırlanması ve
Unutulması gereken ne varsa
Yaşamak en doğru olandır.

İsmail Topkaya

Hayalleri Tamdır Çocukların

Bazen çeyreği
Bazen de yarısı yoktur vücutlarının
Ama hayalleri eksiksizdir
Çocukların.

İsmail Topkaya

Hayat

Hayat
Büyük hayaller peşinde koşmak
Ve büyük umutlar beslemek için
Çok kısa,

Lakin hayat
Kötülöklere karşı direnmek için
Yeterince uzun

İsmail Topkaya

Hayat Dediğin

Hayat dediğin
Yaşadıklarından ibaretmiş meğer
Yaşayacaklarından değil,
Yaşlanınca daha iyi anlıyor insan.

Demem o ki çocuklar;
Siz, siz olun
Asla ötelemeyin
Hele, hele asla ertelemeyin
Aşklarınızı
Ve dostlarınızı.

Çünkü hayat
Ümut etmek ve arzulamak değilmiş,
Geç anlıyor insan.

İsmail Topkaya

Hayat Tek Kişiliktir

İstediğin kadar sevmiş,
İstediğin kadar sevilmiş ol,

Ya da kalabalıklar içinde kaybolmuş ol istediğin kadar,
İstediğin kadar kimsesiz ve yalnız geçmemiş olsun hayatın,
İnsansızlığın ne demek olduğunu hissetmemiş ol hiç,

Fark etmez,
Hayat tek kişiliktir...

Sen tek kişilik bir hayatsın...

İsmail Topkaya

Hayata Dair Öylesine

bu hayat böyle gitmez
düşün, düşün
oysa hayat
bir bütün.

sırtında ağır yükün
gündüzün gecen
gecen gündüzün
bir bakmışsın
deliye dönmüşsün.

bildiğini sanırsın
bilemezsin
vazgeçmenin dayanılmaz ağırlığı
eritir kalp kapaklarını

senin kadar kimse sevemez sanırsın
oysa sevmelerin biter
sevgi mi büyür? sen küçüldükçe
sen mi büyürsün? sevgi büyüdüğü
cevaplayamazsın
soramazsın
yalnızlaşsın,
yanlızlığın senin en ağır yükün
oysa hayat bir bütün.

İsmail Topkaya

Hayat'ım Dediğin

Yaşam;
Sadece yaşadıklarımız ve yaşayacaklarımızdan ibaret değil,
Yaşattıklarımız ve yaşatacaklarımızdan da ibarettir.

Ancak böyle bir yaşamdır işte
Hayat'ım dediğin.

İsmail Topkaya

Hayatın Hüsranı; İnsanoğlu

Ey insanoğlu;
Söylenmiş onca yalanlardan utanmayan bir yaşam fakiri
Söylenecek yeni yalanlarla meşgul bir hayat hırsızısın
Bu mudur hayat dediğın,
Bir kuş binlerce kilometre uçarak gelip
Yeni bir hayatı filizliyorken.

Kötüsün insanoğlu kötü,
Hayat yalan
Ama sen ondan daha yalansın,

Tek başına büyük bir hüsransın.

İsmail Topkaya

Hayvanlar Üşür

Hayvanlar da üşür
Tıpkı biz "insanlar" gibi.

Açken,
Hele bir de terk edilmişken
Kalpleri de üşür,
Biz "insanlar" gibi".

İsmail Topkaya

Hayvanlardan İnsanlara

Elinden geliyorsa
Azıcık sevsen ya beni,

Elinden geliyorsa
Azıcık okşasan ya başımı,

Hala elinden geliyorsa
Bir kap yemek, bir kap su versen ya bana,

Yaşamayı seçsen ya
Hem kendin için / hem benim için...

İsmail Topkaya

Hem Anne Hem Baba Yarısı, Hala

Baba yarısı demişler
Amca'ya
Ama hiçbir şey dememişler
Halaya...
Oysa Halalar
Hem anne yarısıdır
Hem baba yarısı
İkisini topladığında
Ya bir Anne çıkar karşına
Ya da bir Baba...

Baba yarısı Amca'ya düşmüştür
Ataerkil töre budur
Anne yarısı Teğze'ye
Cinsel kimlik şuurudur.
Halaya sıfat kalmamıştır
Tarihsel vefa bu mudur?

Kimi yetimin Annesidir Hala
Kimi öksüzün Babası
Aslında Halalar bir başkadır
Onsuz hayat yeni bir hazandır

İsmail Topkaya

Her İnsan

her insan yalnızdır
en kalabalık olan bile

o an
öyle bir andır ki
titretir insanı
dönemezsin
çünkü dönülecek bir yer yoktur
çakılır kalırsın yalnızlığına

terk etmenin değil
terk edilmenin güçlülük olduğu
ihtiyacıdır beliren
anlarsın
geç de olsa yanarsın

tıpkı
içine su almaya başlayan bir balıkçı sandalında
geç kalınmış akşam rakıları gibi
sadece kendinle paylaşırsın olmayan geçmişini

İsmail Topkaya

Hesaplaşma İçin İkilemeler

1
Dostların azalıyorsa birer, birer
Aslında azalan sensin birer, birer.

2
Yeni bir dost
Yitirdiğin seni yaratmaz asla.

3
Kaybetmek bulmaktan daha kolaysa artık senin için
Ruh tutulmasıdır yaşıadığın.

4
Yerine koyamayacağın tek şeydir yitirdiğin dostlar
Belki yenilerini bulursun ama, yitirdiklerin değildir onlar.

5
En kolay şeydir azaltmak
Zor olan çoğaltmaktır...senin bilmediğin...

6
Yitirmenin muhasebesi olmaz
Kaybetmekten ötesi yoktur çünkü...

İsmail Topkaya

Hırsız, Katil, İnsan

Dikkat ettiniz mi?
Öldürenlerden ne çok hırsız,
Hırsızlardan ne çok katil çıkıyor.

Dikkat ettiniz mi?
Öldürerek yaşayanlardan
Çalışmadan kazananlardan
Ne çok insan çıkıyor...

İsmail Topkaya

Hiçbir Mevsim Ölmek İçin Değildir

Bahar dediğin yeniden doğmak gibidir
Bu mevsimde insanın ruhu kıpırdar ister istemez
Bu mevsimde insan
Olsa olsa daha çok sever.

Yaz dersen sımsıcaktır
Sıcaktan kime ne zarar gelir ki?
Bu mevsimde insan
İliklerine kadar ısınır
Hatta ışıl ışıl ışıldar.

Sonbahar hazan mevsimidir deseler de
Aslında şahane bir zamandır
Bir kadının bakışlarındaki dinginlikte
Yeniden kendine çeki düzen verme ihtiyacıdır
Uzun uzun yürümelerin ve uzun uzun düşünmelerin mevsimidir
Binbir renge bürünen o güzelim dağlarda
Renklerden birisi sanmaktır kendini.

Kış mevsimidir
Zemheridir desen de
Aslında yanı başında mırıldayan bir kedidir kış
Sürekli çay demleme ihtiyacıdır
Kış dediğin
Geçmişinle geleceğini barıştırdığın pencere önü çiçeğidir
Damıtılmış bir ömrün kedersizliğidir.

Velhasıl
Hiçbir mevsim ölmek için değildir.
Ölmek dediğince mevsimsizliğin ta kendisidir.

İsmail Topkaya

Huzur

Uçsuz bucaksız bir yeşil
Kah maviden kızıla ve kah kıızıdan maviye dönen
Uçsuz bucaksız bir gökyüzü,

Kötülüklerinden arınmış bir dünya gibi sanki;
Ve günahsız
Ve korkusuz
Ve acısız
Bir beden ve bir ruh algısı bu,
Bu bir yaşam değıştirme histerisi...

İsmail Topkaya

Hüzünler

Zaman geçtikçe anlıyor insan
Geçmiş hüzünlerinin
Büyük dertlerden kaynaklanmadığını.

Asıl hüzünlerin
Gelecekteki büyük dertlerde saklandığını.

İsmail Topkaya

İç Hesaplaşma

senin en büyük kederin
o seni kahreden
unutulmuşluğun...

son bir kez daha denemelisin
bir yerlerde bıraktığın
iyi ve güzel olma halini yanına alıp
dışarıya çıkmalısın...

bitmeli artık bu
insan fakirliğinin...

İsmail Topkaya

İçine Atma Diyorlar

İçine atma diyorlar,
Atarsan
Kötü olursun, hastalanırsın.

Olsun
İçine atarak biriktirir ve zenginleşir bazı insanlar,
Hem, acısız ve hüzünlü yaşayan
Bir toplumun insanları değil ki biz.

İçimize atarak hastayız belki ama,
Hastasıyız da hayatın.

İsmail Topkaya

İhtimal

Bir Şeye ulaŐma ihtimali
O Şeye ulaŐmıŐ olmaktan
Daha ocuk tutuyor insanı,

Bundan olsa gerektir
Ruhumuzun bedenimize aldırmaıŐı
Bundandır bazı Őeyleri aklımızın bir t¸rl¸ almayıŐı.

İsmail Topkaya

İki İnsan; İşçi ve Anne

Bazı insanların yorulmaya hakları yoktur
Ve bunlar yeryüzünde çoktur,
Bunlar işçilerdir.

Bazı insanlar
Yorulsalar da
Durmamaya mahkumdurlar
Ve bunlar acıyla yoğrulmuştur,
Bunlarda engelli anneleridir.

İsmail Topkaya

İki Kişilik Yaşamak

İki kişilik yaşamak
Kendin için yaptıklarının çoğunu
Onun için de yapmaktır.

Bu yetmez elbette
İki kişilik yaşamak
Onun için de endişelenmek,
Onun yerine de düşünmek,
Onun adına de karar vermektir.

Ama asıl zor olanı
Onun için elinden bir şey gelmediğinde kahrolmaktır.

İki kişilik yaşamak zordur
Hatta iki kişilik yaşamak
Bazen "keşke" diye başlayan cümleler kurmaktır.
Sonra kurduğun cümlelerden utanmak
Bazen de Tanrıya isyan etmektir.

İki kişilik yaşamak
Tek kişilik yaşayanlara özenip
Onların hafifliğini hayal edebilmeyi becerememektir.

Yorucudur,
Endişelidir,
Düşüncelidir,
İki kişilik yaşamak.

İki kişilik yaşamak
Tek kişilik yaşamayı asla öğrenememiş olmaktır.
İki kişilik yaşamak
Kendine ait olması gerekenlerden vazgeçebilmektir.

İsmail Topkaya

İkinci Bahar

geç kalınmış
bir hayatın
yeniden gençliğe uzanan
umarsız bir yolculuğu
değil bu...
bu belki de gecikmiş
bir varoluşun telafisi

bu bir aşk
bir sevda
öyle ki
uçuyor gibiyim
uçuyor gibiyim

İsmail Topkaya

İlk Sevdiklerin

en güzel yaşayacakların
kim bilir belki daha yaşamadıklarındır,

en büyük acıların
muhtemelen daha yaşamamış olduğun acılardır,

ama en çok sevdiklerin
ilk önce çok sevdiklerindir...

İsmail Topkaya

İnsan İçinde Yaşattığı Yere Aittir

İnsan
Yaşadığı değil,
İçinde yaşattığı yerlere aittir,
İşte hep bunun içindir kuşlara özenmesi.
Kimisi fark etmeden yaşar bunu
Kimisi fark ederek,
Ama ikisi de özleyerek
İkisi de iç çekerek.

İsmail Topkaya

İnsan ve Akıl

saldırmak ve yok etmek için
gerekçesini kendisi üreten
ve ürettiği o gerekçeye tapan yegane canlı türüdür
insan,

bu akıldır işte
insanı insan kılan
insanı kötü kılan...

İsmail Topkaya

İnsan ve Kent

İnsan
Kentte ölümü unutuyor gibi
Oysa
Kentte ölüm daha yakın

İsmail Topkaya

İnsan ve Masa

hiç bir şey tam olmuyor

her şey tamam derken
bir ayağı kısa tahta bir masa gibi
sallanıyor insan
dökülüyor önüne
geçmişinden kalan ne varsa

bir ayağı kısa
tahta bir masa gibi insan
olmuyor
ne yapsan olmuyor
hayatta her şey tam olmuyor
masanın dört ayağının dördü de
hiç bir zaman yere tam basmıyor

umulmadık bir anda
sallanıyor masa
devriliveriyor üstünde ne varsa
keyfin keyifsizliğin oluveriyor
etrafındakiler ne yapsa

bir ayağı kısa
tahta bir masa gibi insan
sen
sadece taşıdıklarından ibaretsin
ahhh bunu bir anlasan

İsmail Topkaya

İnsana Acıyı İnsan Verir

Hayatımın insanları
Uçurumlar bıraktılar bana
Üstelik çoğu seviyordu da beni,

O yüzden
Ovaların, dağların, yemyeşil kırların olayım istiyorum senin
Öyle mutlu ol ki sen,
Ben
İçimdeki bitmek tükenmek bilmeyen derinliklerden kurtulayım.

İsmail Topkaya

İnsana Dair

Yok edenin
Yeni ve dokunulmamış olana hayranlığı
Yeni bir yok etme fırsatı sunuyor olması mıdır?

Yoksa
Utancı ve kaçıışı mıdır?
Yaptıklarından ve elbette kendinden.

İsmail Topkaya

İnsana Ve Kuşlara Dair

Kalırsan acısı
Gidersen sancısı
Yer bitirir insanı.

Acıya ve sancıya neden olanla başa çıkmak değil iş,
İş acıya ve sancıya geçit vermemek.

Aşkı yarım kalanın ağrısı
Aşkı olmayandan daha ağırdır.
İyisi,
Aşık olduğuna ve aşkına sahip çıkmaktır
Ya da aşk nedir hiç tatmamış olmaktır.

Bir kuş kadar onurlu kalmaktır bütün mesele
Bir kuş kadar sevebilmek
Sevdiğine sahip çıkabilmek bir kuş kadar.

İsmail Topkaya

İnsanın Felaketi

İNSANIN FELAKETİ

Yalnızlık;
Yaşlandıkça felaketi,
Yaşlılık;
Yalnızlaştıkça daha büyük felaketidir
İnsanın.

İsmail Topkaya

İyi İnsan

Neden
Çevremde hiç iyi insan yok?
Diye düşünürken,
Kaç kişinin çevresinde
İyi bir insan olarak
Yer aldığını bir düşün...

İsmail Topkaya

İyiyim

Sorsan
"İyiyim" derim,
Sorsam
"İyiyim" dersin.
Oysa
Ne sen iyisin
Ne de ben iyiyim.
Acıyor işte
Karıyor işte
Ölüyor işte
Senin de için
Benim de için.

İsmail Topkaya

İzdüşümü

İçimde yoğun bir intihar eğilimi
Yaşamak isteyip de yaşayamadıklarımın mıdır nedir?
Dönüyorum her defasında
Yine hayata...

İsmail Topkaya

Kadın ve Erkek Ruhu

Bir kadının ruhu tamir gerektirmez
Çünkü kadın ruhu tamir edilemez
Ve çünkü
Kadınların ruhu her koşulda yaşamaya devam eder.

Bu yüzden kadınların ruh arızalarını kimseler bilmez.

Bir erkeğin ruhu ise tamire ihtiyaç hissetmez
Ruhsuzluğundan değil elbette bu,
Ruhunu tamamen yitirme korkusundan.

İsmail Topkaya

Kanayan

1

Yavaş yavaş öldürüyorum içimdekileri
Başka türlü nasıl yaşar insan.

2

Lakin
Ne yapsam faydasız
Kanayan
İçimde bir yerlerde bir şeyler.

İsmail Topkaya

Kapı

Bir kapı açılır bazen
Bir kapı kapanır,
Aslına bakarsan
Kapisizliktir en iyi olanı
Lakin,
Kimsesizliği var
Yapayalnızlığı var.

İsmail Topkaya

Kardeş Sevdası

Sen böyle gülümsüyorsun ya uzaklardan
Farkında olduğumun farkına varmadan,

İşte senin o yüzüne yansıyan
"İşler yolunda" sanmalarımın
Gizlenmiş güzel duygular sarmalından
Sıkışıp duran göğsümün tam orta yeri ferahlıyor bir an,
Kuş gibi hafif olmak güzelmiş meğer
Diye
Mutlanıveriyorum,

Ben senin yüzünden her günün zoraki Mecnun'u
Bir tebessümünle çölde serap görmüş misali.

İsmail Topkaya

Kardeşim

kardeşim
benim kanayan yerim
tüm zamanlarımı işgal edenim
baş dönmelerim

genelde çoğu zaman
zemheride
göğerveren yediverenim
ve bana sorumluluklarım nedeni ile
haddimi bildirenim

yıllardan beri her şey daha güzel olacak diye
naif bir gerçeklikle beklediğim
giderek daha da içinden çıkılmaz olan
kör düğümlerim

kendimi ulvi bir yere koyup yücelttiğim
sonra kahrettiğim tüm değerlerim
ve hüznlerim
ve emeklerim
ve gidip gelmelerim

benim
şanssız kardeşim
benim gidenlerden emanetim
yediverenim
gecenin bir yarısında açiverenim
seninle de
sensiz de
olmuyor...ama sen benim bu dünyada görevimsin
kardeşimsin
kardeşimsin

İsmail Topkaya

Katlanmak Alışmak Değildir

Tüm acılara, yoksulluklara ve zorluklara
Alışmıyorsun aslında
Sadece katlanıyorsun.

Çünkü çaresizsen,
Gideni geri getiremiyorsan,
Elinden başka şey gelmiyorsa
Katlanıyorsun.

Katlanmayı alışmak sanıyorsun,
Oysa
Elinden başka bir şey gelen insan katlanır mı?

İsmail Topkaya

Kaybederken Kazananlara

Kazanırken kaybeder çoğu insan.
Ama bunu hiç anlayamazlar.
Kaybederken kazanan insanlar vardır bir de,
Kendileri bilmez
Tarih bilir,
Kuşlar bilir,
Ağaçlar bilir,
Börtü böcek bilir.
Lakin
Kazanan ve kaybedenin
Hiç olmadığı bir dünya istiyor gönül.

İsmail Topkaya

Kendini Biriktirmek

küçük küçük zaferlerimden
kulceler yaptım
büyük görünsün diye kazandıklarım,
lakin çekip alıverdiler en alttaki küçük zaferlerimden birisini
yel ile yeksan oldu
biriktirdiğim kendimle birlikte...

İsmail Topkaya

Kendinle Yaşayan İnsana Eleştiri

su verdin mi
sardunyalara bu sabah? ...
kuşun yemini
kedinin mamasını verdin mi? ..

ve eşini
ve çocuğunu
öptün mü bu sabah evden çıkarken? ..

evden çıkıp işine giderken
selamlaştın mı karşılaştığın bir tanışınla? ..

gün boyunca birisi sağolasın dedi mi sana? ..
ya da sen herhangi bir nedenle, herhangi birisine teşekkür ettin mi bugün? ..

sabahtan bun yana
bir çocuğa sevecen gülümseyerek
ya da bir yaşlıya onu yücelterek baktın mı hiç? ..

tüm bu soruların birisine dahi evet değilse cevabın
demek ki ağır işçisin sen
demek ki çok mühim işlerin var senin;

kendi derdine düşmek gibi...

İsmail Topkaya

Kenti Yaşamak

yaşadığı kentin
bütün
semtlerini,
mahallelerini,
sokaklarını
adım adım arşınlamalı insan.

hangi kedinin hangi sokağa,
hangi köpeğin hangi semte
ait olduğunu bilmeli.

tüm çıkmaz sokaklarından
mutlaka bir kez geriye dönmeli,
tüm kavşaklarında, köşelerinde
mutlaka insanlarla çarpışacak gibi yakınlaşmalı.
önce insan yaşadığı kentin,
sonra o kent insana ait olmalı.

İsmail Topkaya

Kısa Ayrılıklar

sevgilim
yanıyor gözlerim
ve ellerim
ve gövdem,
sen
böyle zamanlarda
çabuk dönersin
bilirim.

İsmail Topkaya

Kıyısından Dönmek

ölüme bu kadar yaklaşmışken
dönüvermek hayata yeniden
yaşanacak çok şeylere istinaden
hiç de fena olmadı esasen

İsmail Topkaya

Kızıma

Emeğim
Karların altında uçsuz bucaksız bozkırların umudu
İlmik ilmik örülerek gelenim
Narinim, nazeninim, ürünüm
ve bu günlere taşındığım

Sevmenin anlamını yeniden çözdüğüm
Edebi, adabı ve hoşgörüyü yeni baştan örtündüğüm
Vadilerden ovalara, ovalardan bozkırlara ektiğim umutla ve de aşkla
İşittiğim, okuduğum ve gördüğüm ne varsa
Manidarsın benim için
Manidarsın baban için.

İsmail Topkaya

Kim

Kim olduğun
Söylediklerin değil,
Yaşadıklarındır.

İsmail Topkaya

Kimlik

Nerenden yaralıysan
En çok neren acıyorsa,
Kimliğin o'dur.

İsmail Topkaya

Kimseler Kalmadı

Kimseler kalmadı neredeyse
Sığınma ihtiyacı depreştiğinde
Bir liman gibi sığınılacak olanlardan,

Hepsi de sessiz sedasız çekip gittiler
Kim bilir?
Belki de hep sığınılan olmaktan yorgun düştüler.

İsmail Topkaya

Kolay Değil

Alıp başıma gidesim var bu memleketten
Lakin
Toprağını nasıl terk eder insan?

Bir daha hiç göremeyeceğin
En yakınların var ya,
Öyle uzunlamasına toprağa yatırdığın,
Ardından sana
Bir daha hiç duyamayacağın şekilde;
"Nereye bakalım"
Diyemeyecek olanların var ya,

İşte asıl onları
Nasıl terk edip gider insan?

İsmail Topkaya

Kolay ve Basit Değil

O kadar basit değil hiç bir Şey
Uzun yollar,
Uzun bekleyiŐler
Uzun uzun, biteviye umut ediŐler
Basit değil hiç.

Hele geldiğin o yerlere dönüp baktığında
Kat ettiğin mesafe hiç kolay değil...

İsmail Topkaya

Koşabilmek Mutluluğu

insan koşabiliyor iken koşmalı
devamlı koşmalı
dinlenerek koşmalı
aralıklı koşmalı
tempolu koşmalı
oyun oynarken koşmalı
ama mutlaka koşmalı...

bir şeylerden kaçarcasına değil,
ya da birilerini yakalamak için hiç değil,
kalbinin sesine kulak vererek koşmalı insan
adalelerini inletmeden
ve ruhunu sıkmadan
hayatı okşarcasına koşmalı...

tüm oyunların o sihirli eylemidir koşmak eylemi,
koşmadan bir oyun bulmak ve bundan büyük bir haz almak mümkün değildir
neredeyse,
koşunun içine dengeyi ve bir de nesneyi ilave edersen
yaşamın kendisi çıkar ortaya...

rüzgara karşı değil ama
rüzgar yönünde koşmanın tadına doyum olmaz,
tepe yukarı zorlansa da insan
tepe aşağı bir ömür boyu koşasın gelir,
hele bir de yağmur çiseliyorsa,
hele bir de aşüksan
koşarken seni durdurabilene aşk olsun...

yaşamı sevmenin
ve yaşama tutunmanın
en güzel eylemidir koşmak eylemi
bir nebze olsun kurtulmak istiyorsan iç sızılardan
ve vakit henüz geç değilken daha
ve henüz
eklemlerin ve kasların çaresiz değilken
koşmalısın..

endüstriyel koşulara inat
tüm doğallığı ile koşmalı insan,
koşular seni terk eder gibi olsa da
sen asla terk etmemelisin koşuları
çünkü;
koşarken arındığını hisseder insan
dertlerinden
ihtiraslarından
ve tüm fakirliklerinden...

biliyor musunuz?
koşarken bize sunulan en büyük mucize
sağlıklı olduğumuzun bilinçli keyfidir yaşadığımız...

koşmak ve koşabileceğini biliyor olmak
ne büyük bir ayrıcalık tanrım...
ve koşabiliyor durumda iken koşmayı
koşamayacak duruma geldiğinde koşamıyor oluşuna hayıflanmak
ne büyük bir ahmaklık tanrım...

İsmail Topkaya

Kuş Gibi Bir Hayat

Bana kuşları anlatmayın
Ben bir kuş gibi yaşadım çünkü;
Bir kuş gibi uzak durdum kötölüklerden
Bir kuş gibi sevdim
Bir kuş gibi yalnız kaldım
Muhtemelen bir kuş gibi de öleceğim
Ürkek
İkircikli
Aceleci
şüpheci.

İsmail Topkaya

Kuşlar Gibiydik

Sadece ağaç dallarına konmak
Ve belki de yuva yapmak isteyen
Kuşlar gibiydik hepimiz.

Ya kovaladılar,
Ya vurdular.

Ama biz yine geldik, hep geldik.
Ağacın dallarını kestiler önce
Ölmadı, ağaçları kestiler sonra
Yurtsuz, yuvasız, korunaksız bıraktılar bizi anlayacağınız,
Onun için bir daha gelmedik.

Oralar bizsiz şimdi
Biz de orasız,
Özetle hiçbir şey eskisi gibi değil
Hiç bir şey iyi ve güzel değil.

İsmail Topkaya

Kuşların Kimliği 1

Kuşların milliyetleri var mıdır?
Ya dinleri, mezhepleri...
İdeolojileri var mıdır peki?
Birbirlerini yok ettikleri...

İsmail Topkaya

Kuşların Kimliği 2

Kuşların milliyetleri yoktur
Dinleri de,
Kuşların sadece coğrafyaları vardır
Sınırsız.

Ve her yerde aynı şekilde ölür kuşlar.

İsmail Topkaya

Küçük Çocuk ve Adam

'Yer yüzü
Hatta gökyüzü benim"
Dedi adam...

'Ya kuşlar, ya kuşlar'
Dedi çocuk

'Bir uçtan bir uca'
Dedi adam

'Yapma be amca'
Dedi çocuk
'Gökkuşığı hiç zapt olur mu? ...'

İsmail Topkaya

Küçük Çocuk, Anne ve Yarına Özlem

küçük çocuğun elleri
öyle güzel oynar ki suda,
ve
annesinin yüzünde / böğründe,
öyle güzel gülümser ki yüzü,
anne öyle güzel seyreder ki bebeğini...

sen öyle güzel beklersin ki beni,
ben öyle güzel koşar gelirim ki sana...

sen en güzel kuşun en hafif tüyü gibi
öyle güzel,
öyle sıcak,
ve öyle anlaşılırsın ki,
ve sen öylesine bir yaşam nedenisin ki...
küçük çocuğun elleri,
ve annenin gözleri,
bu mutlaka ama mutlaka
yarının özlemi....

İsmail Topkaya

Küsmeler Üzerine

1

Herkesin küs olduğu birisi
Herkesin bir küseni var
Ne güzel,
Küstüğün varsa değer verdiğin,
Küsenin varsa değer verildiğindir.

Küstüklerin ve küsenlerin yoksa,
Gerçek bir yalnızsındır.

2

Herkes birsi ile küs
Misal ben,
Ben de dağa küsüm
Dağın haberi yok.

3

Ben;
Sana,
Ona,
Buna,
Şuna
Küstüm...

Ben
Hayata,
Dünyaya
Küsüm...

Şimdi ben küs, küs oturuyorum,
Küs, küs bekliyorum şimdi ben...

4

Ben dağa küstüm
Dağın haberi bile olmadı,
Dağ bana küstü
Benim ruhum yerinden oynadı.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 1"

Onlar çalıştı
Bize kazanmak kaldı,

Onlar cefasını çekti
Biz sefasını sürdük,

Onlar öldü
Bize yaşamak kaldı.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 10"

Soma; ağla
Soma; sor
Soma; düşün
Soma; söyle
Soma; kalk
Soma; yürü
Soma; sorma, anla...

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 11"

Son olsun bu kıyam
Oğullar, kızlar yetim kalmasın babalarının ardından
Mavi gökyüzü kalsın çocuklara, birde yeşil yeryüzü
Ah çekmesin analar evlatlarının, eşler kocalarının ardından...

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 2"

Çoğu zaman
Tüm güzellikleri dünyanın
Hüsranıdır insanın.

Her ne sebepten olursa olsun
Aşk'tan, çiçekten, böcekten
Ya da herhangi güzel bir şeyden
İçin içine sığmayıp
Bir kuşluk vakti
Guguk kuşu misali ötesin
Herkesi iyi bir haber veresin gelir
Lakin
Çakar bırakır seni mih gibi olduğun yere
Şesini boğazında düğümler
İnsanoğlu dediğin.

Çoğul güzelliklerden
Tekil acılar üretmek olmamalı hayat dediğin
Bir vardiya değişiminde
Ya da bir vardiyanın en sağır zaman diliminde
Tekilden çoğula yitiverir tüm sevdiklerin.

Tüm güzellikleri dünyanın
Yaşayamamış ve yaşamıyor olmanın
Hüsranıyla bitiyor çoğu insanın
Ne acı
Ne gerçek
Ne korkunç.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 3"

Yeni acılara kapalıdır artık yüreklerimiz,
Kronik acılarımızı ise rafa kaldırdık, erteliyoruz uzun süreliğine,
Şahsımıza ilişkin acılarımıza tutunmak utanmazlıktır sadece,
Bundan böyle en kocaman acımız Soma'dır.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 4"

O kadar zalim ki;
İş veren,
O kadar çaresiz ki;
İş gören...

Ölüme teğet geçmişken yer altında
Yeryüzünün cehennemine
"Abi baretim kaybolmasın maaşımı keserler"
Diyerek "merhaba" denir ancak..

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 5"

Söylenecek çok laf
Edilecek çok küfür var
Lakin yastayım.

Göz göre göre
Ölüme indirilen insanlar için,
Bile bile
Üç kuruş para
Ve bir günlük karın tokluğuna
Ateşe ve toprağa gömülen insanlar için
Yastayım.

Söylenecek çok laf
Edilecek çok küfür var
Lakin adap ve edeptendir
Ölmüş ve daha ölecek insanlar hatırına
Yastayım.

Dipsiz karanlıklarda
Ateşin ve toprağın içinde
Hayallerin ve umudun yitişinde
Bu kaçınıcı ölüm bekleyişi
Bu kaçınıcı ölümün gelişi,
Ve hala kader
Ve hala inşallah
Ve hala sabır.

Dedim ya
Söylenecek çok laf
Edilecek çok küfür var,
Lakin ölmüşler ve ölecekler için yastayım.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 6"

Bütün acılarınızı erteleyin
Şimdi acı Soma'dır..

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 7"

Soma; Ağıttır çocuklar için babalara,
Soma; Ağıttır analar için evlatlara,
Soma; Ağıttır kadınlar için kocalara,
Ve
Soma; Utanmazlıktır neden olanlara.

İsmail Topkaya

Maden İşçisi "Soma 8"

ne kadar çok insan;
ne kadar çok çoğalırsa,
ne kadar çok çalışırsa,
ne kadar çok sömürülürse,
ve ne kadar çok ölürse,
ne kadar çok
ne kadar çok,

o kadar çok ihtişamlı mı olur sizin yaşamınız...

İsmail Topkaya

Memlekete Dair Öylesine

Atların yeleleri uçuşurdu
Rüzgarlarında
Lodosunda poyrazında

Mis gibi kokardı
Sıcığında kavrulmuş toprakların
Güz yağmurlarında

Dağlarından tepelerine doğru inerdi
Tepeli toygar kuşların
Çıldırta baharlarında

Ne güzel bir memlekettin sen
Ne güzel bir yerdin sen

Şimdi daha iyi anlıyor insan
Senin güzelliğin
Galiba inanılmaz büyük gelişmelerin

Bir memlekete bu kadar mı yaraşır
İnsanın binbir çeşidi
ulvisi
delisi
işbirlikçisi
akili
devrimcisi
cahili
eğitimsizi
liberali
devletçisi
ve ötekileri

peki ortak yönleri
hepsi de içimizden birileri

İsmail Topkaya

Memleketim

çok ama çok uzak bir ihtimal
senin beni seviyor olmandan dahi
daha uzak...

memleketim,
ah memleketim
yaralarını bir türlü saramayan memleketim.

İsmail Topkaya

Metamorfoz

öyle bir yaşadım ki hayatı
cenneti sende, cehennemi senden önce gördüm..
bu yüzden tüm sevmelerim seni
senden önceki hayatımın ezikliğiyledir.
çok sevmiş olmalarımızdaki kendini bilmezlik
sevmemiş olmalarımın cehaletiyledir

kendini sevmiş gibi görünmelerim
varoluşumun anlamsızlığındandır
hiçliğimin yalnızlıklarındandır

kimbilir
olabildiğince yavaşlatabilmeyi istiyor oluşum hayatı
hiçliğimden sana dönmelerimdendir

İsmail Topkaya

Metruk Ev

Metruk bir eve bakıp korkarsın ya
Ya da başını çevirerek geçersin
Korkma,

O evde muhtemelen yaşanmış
Aşkları,
Umutları,
Sevinçleri,
Ve metruk olmayı hiç düşünmemiş kalp atışlarını hisset,

Ve korkma...

İsmail Topkaya

Miladım

senden önce (SÖ)
senden sonra (SS)
işte bu kadar...

benim miladım sensin
mihenk taşım gibisin
bir ömrü yeniden biçimleyensin
aşk olsun sana
aşk olsun...

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 1

sen gidince
bir tuhaf olurum,
hem
sen
niçin gidersin
hiç anlamam
ben...

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 2

adam olana
sevmeler yaraşır,
sevdikleri
değer verdikleri
uğruna yaşamak
bir de...

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 3

Biliyorum
Seni bana Tanrı gönderdi
Tanrı
Galiba beni ödüllendirdi

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 4

bu bir aşk
bu bir sevda
başka tarifi yok
başkası
laf-u güzaf
başkası
laf
laf
laf

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 5

Bu
Akşamüstü yalnızlığı
Muhtemelen
İçimdeki inanılmaz 'sen' yorgunluğu

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 6

Sen bende
Bir başka duruyorsun
Ben sende

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 7

'Seni seviyorum'
Bu cümleden daha güzel nasıl anlatılır aşk
Bilmiyorum...

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 8

Sen dönersen
Burada yalnızlıklar biter
Hüzünler biter

İsmail Topkaya

Minik Şiirsel Konuşmalar 9

bir gelişinle başlar bende
bir de gelişinle
hep ama hep gelişinle

çayırları yeşertiriz içimizde
gelişinden başkası çare değildir ikimize de

İsmail Topkaya

Mucize

Hayatı boyunca
Hiç bir mucize yaşamamış olan insanların
Durmadan bir mucize bekliyor olmaları ne tuhaf.

İsmail Topkaya

Mutlu Olmak Mümkün Değil

Ben
Hayatımda çok az mutlu oldum...
Mutlu olduğum anlarda ise,
Ya yakınlarımdın derdini unuttum,
Ya da çocukça hayaller kurdum...

Veyahut da memlekette savrulduğm,
Ki bu dahi mutlu olmak için bir umuttu...

Yanı başındakiler mutsuzken,
Nasıl mutlu olabilir ki bir insan?

İsmail Topkaya

Mutsuz Bahtiyarlık

durmadan seğirip duran
gözlerim,
hissedemediğim uyuşmuş
kollarım
ve pır pır edip duran
yorgun yüreğim

tüm bunlara rağmen
yine de bahtiyarım
sen giderken
beni terk ederken
az da olsa sevilmiş olmaktan
ya da kim bilir
sevilmiş olduğumu sanmaktan

İsmail Topkaya

Mutsuzluk Farklıdır

Söz etmiş zaten şair,
Bizse yaşayarak öğrendik;
Mutluluklar birbirine benzer,
Mutsuzluklar ise ayrı ayrı.

İsmail Topkaya

Nafile Üzümler 1

O kadar çok üzüldüm ki
Sevdiklerim için
Şimdi üzülecek kimse kalmadı
Benim için

İsmail Topkaya

Nafile Üzümler 2

O kadar çok üzüldüm ki
Sevdiklerim için

O kadar üzüldü ki
Sevdiklerim benim için

Oysa
Üzüleceğimize birbirimiz için
Üzmemek için birbirimizi
Bir şeyler yapmalıydık kendimiz için

Olmadı
Olamadı
Niçin? niçin?

İsmail Topkaya

Ne Farkkeder

hep keder
hep keder
o halde
ha 50
ha 70
ne farkeder?

İsmail Topkaya

Ne Kadar

Ne kadar seversen o kadar çoğalır
Ne kadar nefret edersen o kadar azalırın,

Ne kadar uzaklara bakarsan o kadar güzel görürsün
Ne kadar yakına bakarsan o kadar bulanık,

Ne kadar dinlersen o kadar biriktirir
Ne kadar söylersen o kadar azaltırsın,

Emek verdiklerin ne kadar çoksa bu dünyada
O kadar hak edersin
Hayata gelmiş olmanın anlamını.

İsmail Topkaya

Neden

Ne gitmek ne de dönmekte
Değil marifet.
Marifet;
Gidişin ve Dönüşün
Nedeninde.

İsmail Topkaya

Nerdesin?

Hani ararım demiştin
Sen hiç merak etme
Yıldızlar kadar uzak olsam da
Onları gördüğün gibi
Beni de göreceksin hep demiştin
Öyle yakın olacağım ki, uzaklardayken
Nefesimi hissettiğin gibi olacaksın diye eklemiştin
Hani ya nerdesin?
Diyarı terkisin
Ne görünürdesin
Ne de nefesinlesin

Oysa
Sana bakıp bakıp iç geçirmek
Bir dokunup bin ah işitmek vardı
Hatta sana sarılabilmek
Seni koklayabilmek vardı
Hani ya nerdesin?

Ararım demiştin
Aramadın
Sorarım demiştin
Tek bir laf bile etmedin
Allah aşkına nerdesin?

İsmail Topkaya

Olasılık

Ben
Umudumu kestim insanlardan
Sen benden kesme.

İsmail Topkaya

Olmuyor

Olmuyor
Sensiz yaşınmıyor

Olmuyor
Tek başına yaşınmıyor

Bu önemli bir husus
Herkes derdi de anlamazdım
Yalnızlık sadece Allaha mahsus

İsmail Topkaya

Orta Yaş Sendromu

yaşlanıyorum
kimseler farketmeden...

yuvarlanan kara bir lastiğin peşinde
salça sürülmüş bir dilim ekmeğin kavuran su özleminde
ne zaman çocuk oldum
bilmiyorum
bilemiyorum.

ne zaman genç oldum
değer verdiklerimin peşinde
önemli görünmenin telaşlı güdüsünde
ve aşık olunacak bir kızın hayalinde
bilmiyorum
bilemiyorum

hiç ama hiç bir şey anlamıyorum
inanılır gibi değil yaşıyorum
ve bunu bir tek ben biliyorum...

kimseler anlamadan
ve belki de
kimseler farketmeden
yüreğimde pulmoner yetmezlik
yeniden bir yaşam seçeyim diyorum
pek mümkün değil hissediyorum
çünkü
bayağı yorgunum itiraf ediyorum

İsmail Topkaya

Oyun

Geleceksin diye
Her akşam
Evde olmalıyım diyorum
Fesleğenleri
Sardunyaları
Akşam sefalarını
Suluyorum
Çayı demliyorum

Geleceksin diye
Her akşam bu rolü oynuyorum

Geleceksin diye sanki
Güzel bir oyun oldu bu benimki

Önce küçük bir umut bekleyişim
Sonra büyük bir hüzün gelmeyişin

İsmail Topkaya

Ölmek İçin Erken

Söylenecek sözler, yazılacak cümleler daha bitmemişken
Gezilecek yerler, görülecek insanlar orada öylece duruyorken
Ve hayat her şeye rağmen bu kadar güzelken
Hele bir de yanbaşımda seni seven biri varken

Ölmek için henüz çok erken

İsmail Topkaya

Ölmek Korkusu

korku
ölmekte değil
yok olmakta,,,

ne güzel olurdu
yok olmadan ölmek
ya da
ölsen de yok olmamak

İsmail Topkaya

Ömürsüzlük

Bir yaşamdan
Başka bir yaşama,
Bir yerden
Başka bir yere,
Bir insandan
Başka bir insana
Ömürler yaşadığını sanırsın,
Aslında koca bir ömürsüzlüktür
Tüm yaşadıkların,
Çünkü içinde sürekli büyüyen bir boşluktur
Tüm arkanda bıraktıkların.

İsmail Topkaya

Öteki Yarım

Aslına bakılırsa öteki değil, beriki yarım
Ağrımaması, acımaması
Birçok zamanda ve birçok mekanda
O'na bağlı her yanım.

İsmail Topkaya

Öyle Değil Aslında

İçimde volkanlar patlıyor
Gürültülü ve alabildiğine öldürücü bir sıcak
Ama kimse duymuyor
Kimse hissetmiyor,

Yıllardır
Birer birer
İçimde güzel çocuklar ölüyorlar
Ama kimse aldırmıyor,

Bir tapınma yürüyüşünde
Çoğalanlar,
Giderek azalan benim,
Çünkü onlar haklı
Ben deli.

İsmail Topkaya

Pat Diye

Pat diye ölmeli insan
Geride kalanlar
Olmasın perişan

Pat diye ölmeli insan
Acıtmasın içini diye
Bunca yıldır kanayan

Pat diye ölmeli insan
Yaşama ve yaşamaya inat
Güzel kılmak için ölümü

İsmail Topkaya

Rengarenk

İnsanlar da yaşadıkları dünyaya benzer
Rengarenk,
Ama bilmezler
Ya da unutmuşlardır
Tek renge kanmışlar
Tek renge boyanmışlardır,
Bilselerdi
Ya da unutmasalardı
Rengarenk dünyaya
Rengarenk insanlar
Yakışırdı,
Savaşsız ve aşk içinde.

İsmail Topkaya

Ruh Bedenden Gençtir Her Zaman

Neden daha genç kalır ruhlarımız
Bedenlerimizden,

Neden aşıklar gibi baktığımızı sanırken dünyaya
Gözlerimizin feri çoktan azalmaya başlamıştır,

Ruhumuz hala sevmeyi isterken
Tenlerimiz neden hissetmez olur başka bir teni,

Çünkü ruh bedenden gençtir her zaman
Onun için yaşar insan
Yaşaması gereken ömürden daha fazla,

Çünkü yaşadıklarımız
Yaşayamamış olduklarımızdan çok azdır.

İsmail Topkaya

Ruh Yarası

Hasta bir kalbi tamir etmek kolay değil,
Lakin mümkündür.
Ama hastalanmış bir ruhu
Tamir etmek asla mümkün değildir..

İsmail Topkaya

Saat Zaman ve Ben

akrebin üstünde dayanamam
geçmek bilmez zaman daralırım
yelkovana atlar tırısı kalkarım
ama bu da yetmez
yüreğim hep bir adım önde

saniye tam bana göredir
o deli, ben deli
ikimiz de zır deli
tik tak, tik tak, tik tak

İsmail Topkaya

Sana ve Aşka Dair

Ben
Aşka yenildim
Sana yenildim,

Ben
İyi ki aşka
İyi ki sana yenildim,

Ben böyle bir yenilme görmedim
Yenilirken
Nasıl iyi
Nasıl güzel
Nasıl kendisi
Olur insan.

İsmail Topkaya

Sen

Sen benim her şeyim değil
Çok şeyimsin,
Birisini bitse
Öteki kalır,

Sen benim için bir çok ömrüm olsa
Hepsine yetecek olansın.

İsmail Topkaya

Sen Artık Uzak Bir İhtimalsin

Sen
Artık benim için uzak bir ihtimalsin
Düşününce içimi acıtan

Belki bir gün karşılaşır
Selamlaşır ihtimalisin
Küçük ama derin bir tebessümle
Hepsi o kadar

Sen benim için
Dünlerimden yarınlarıma uzanan
Yenilgilerimden birisin

Sen artık benim için
Çok ama çok
Uzak bir ihtimalsin

İsmail Topkaya

Sen Umarsızlığı

akşamlardan sabahlara
sabahlardan akşamlara
taşıyorum seni,

seni
saat, saat
dakika, dakika
taşıyorum,

yorgunluğum
taşımdan değil seni,
yorgunluğum
muhtemelen unutmuş olmandan
beni.

İsmail Topkaya

Sen Yoksun

Ben geliyorum
Sen yoksun,
Sen yoksan ben neden geliyorum ki?

İsmail Topkaya

Sen Yorgunluğu

beynim
sana ulaşamıyor olmaktan
öyle yorgun ki,
yüregim
senin için çırpınmaktan
öyle bitkin ki,
bu benimki
böyle her Allahın günü
yaşamak bu mu ki?
delilik bu benimki

gerçi
yaşamak dediğın de zaten ne ki?

İsmail Topkaya

Sendeki Ben Bendeki Sen

Ben kendimi sen sandım
Seni de ben
Bu yüzden
Tüm üzmelerim seni
Aslında kendimi üzmelerimdi

İsmail Topkaya

Seni Düşündükçe

seni düşündükçe çocuklaşıyorum
sanki sonsuza dek koşabilirim
hiç durmadan
yorulmak nedir bilmiyorum
o sokak senin bu sokak benim
sokaklar yetmiyor
caddeler yetmiyor

seni düşündükçe kuş gibi hafifliyorum
kanatlarımda dünyayı taşıyorum
ne dert, ne keder
uçuyorum durmadan
uçuyorum yorulmadan

seni düşündükçe
büyümekten korkuyorum
büyüyüp yaşlanmaktan
sanki sen hep aynı kalacak mışsın gibi
hep çocuk kalmak istiyorum
bu sevinçler bizim, şu umutlar bizim

İsmail Topkaya

Senin Yaşadığın Benim Yaşadığım

"Bu benim hayatım"
"Nasıl istersem öyle yaşarım"
Diyorsun.

Sen de benim hayatımsın,
Senin yaşadığın benim yaşadığım
Bunu bilmiyorsun.

İsmail Topkaya

Sensiz Bir Akşamüstü

şimdi, şu an
oyun saatidir
yeniyetme kırlangıçların,
ağustosda bir akşamüstüdür.

şimdi, şu an
senden uzaklığımın en koyu anlarıdır,
akşama, sarhoşluğa uzanmadan önceki
son çakırkeyf saatlerimdir,

sen yanımda olsaydın
bu akşamüstleri hoyrat olmazdı böyle...

İsmail Topkaya

Sensizliğe Dair

sırılısıklam özlüyor seni
ellerim
denizler çalkalanıyor
öpüşlerinden
ve
sınırsız isteklerimden vazgeçiyorum
çünkü
bir çiçek tozuyum çaresiz
ve çünkü
esmeyince hafif bir rüzgar
o an başlıyor felaket
geriye dönmekse mümkün değil
yığılıp kalıyorum olduğum yere

İsmail Topkaya

Sesleniş

Gel...
Ve sonra hiç gitme
Kal burada
İstersen tutsak al bedenimi, zihnimi
Yeter ki kal yanibaşımda...

Ya da
Tamamen ek git
Karartma ay işığı gecelerimi...

İsmail Topkaya

Sevememe Hastalığı

Yorgunluk bahanedir,
İnsan dediğin sevmelere yorulmaz,
Çünkü sevmeler yormaz.

Yaşlılık yalandır,
Sevmektir insanı genç kılan,
İnsan severken yaşlanmak yalan.

Seninkisi
Sevememe illeti,
Bir de
Sevememe hastalığı besbelli.

İsmail Topkaya

Sevgi Ve Vefa

Aşk kelebek misalidir
Parıltılı, dayanılmaz, bahar misali,

Aşk kelebek gibidir
Çabuk bitimli.

Sen sevgiye bak
Bir de vefaya,
Onlar mevsimler gibidir
Sonu gelmeyecek bir ömür gibi,
Bitimsiz.

İsmail Topkaya

Sevgiliye Notlar 1

Nehirler en güzel daşlardan akar
Ovalara
Yaşmurlar en güzel daşlara yaşar
Oradan ovalara

Yaşmurlar nehirlere
Nehirler ovalara hayat verir
Ve o nehirler
En güzel denizlere akar
Mavilere akar

Bu öyle bir kurgu ki
Her şey bir yere yaşar
Her şey bir yere akar

İnsan sevdaya
Sevda Yaşama
Yaşam aşka

İsmail Topkaya

Sevgiliye Notlar 2

Sen
Benimle değilsen eğer
Yapacak hiç bir Şeyim kalmıyor
Seni dűŐünmek eyleminden baŐka

DuraęanlaŐan bedenimde
ÇıldırmiŐcasına
Şana akıyor beynim

İsmail Topkaya

Sevgiliye Notlar 3

Bir kırlangıç gibi
Uçarken ürkek
Ama çoşkulu
Ve biraz şaşkın uçarken

İsmail Topkaya

Sevgiliye Notlar 4

Hep seninle / hep seninle
Sensizliğimle
Bu böyle çekilecek dert değil
Kederle / hüzünle

İsmail Topkaya

Sevgiliye Notlar 5

Bu öyle bir şey ki;
Hem tesadüf
Hem tesadüf değil...

Seni bana getiren
Beni sana çivileyen
Bu tesadüf olan şey
Bu tesadüf olmayan şey
Her şey
Her şey

İsmail Topkaya

Sevgiye ve Hayata Dair Yeniden

hoşçakal
hayal günlerim,
intiharlar ürettiğim
intiharlar beklediğim
pamuk ipliği günlerim
hoşçakal.

umarsız anlarım
siyah gri tonlarım
hoşçakalın.

benim aklım şimdi her yerde
benim ruhum şimde her renkde
mavide
turkuazda
bilcümle gökkuşağında...

İsmail Topkaya

Seviyor Olsaydın

daha güzel olurdu yaşam
inan bana
sen
beni seviyor olsaydın eğer

aç da olsam
kuytu bir akşam çöküyor olsa da odama
ve
tam kapanmıyor da olsa
yorgun kalbimin mitral kapakları
ve
oldukça uzağına düşmüş olsam da
neşenin / zevkin

inan bana
her şeye rağmen
daha güzel olurdu yaşam
sen
beni seviyor olsaydın eğer

İsmail Topkaya

Sevmek

Sevmek bu mudur?
Damarlarından kan çekilir gibi,
Bu senin bildiğin değil..

Bu benim yaşadığım...

İsmail Topkaya

Sevmek Emek İster

güldüğüme bakmayın,
yorgunum,
hem de çok yorgun.

belki hiç bir şey yapmamış olmaktan,
belki de çok şey yapmayı düşlemekten,
çok şey yaptığını sanmaktan belki de,
belki de çaresizlikten.

kim bilir belki de
emeğin en yüce değer olduğunu bilip,
yeterince emek harcamamış olmayı farketmekten
ya da
belki de hepsine neden olan şey
beceri fakirliğinden.

çünkü
sevmek emek ister.
yine ve yeniden
tek çare
emeksiz sevmenin ahlaksızlığından kurtulmaktan geçer.

İsmail Topkaya

Sevmenin Çokluğu

Ben seni
Senin beni sevdiğin kadar sevdim en az,
Sen beni
Benim seni sevdiğim kadar sevdin en az.

Birbirimizi pek çok sevmişiz biz
Güzel sevmişiz
İyi sevmişiz
Adil sevmişiz,
Sevebileceğimiz ve sevebildiğimiz kadar sevmişiz
O kadar ki; birbirimiz için mesut ve bahtiyar olacak kadar sevmişiz.

İsmail Topkaya

Sevmenin Farkı

Sen
Beni bir kez sevdin
Bense
Bin kez

Sen
Beni bir kez unutacaksın
Bense
Bin kez unutamayacağım

Sen
Bir gün
Bilemedin üç gün sonra
Yeniden seveceksin
Bense
Binlerce gün
Sevemeyeceğim yeniden

Sen
Beni bir gün sevdin
O da yalan
Bense
Seni binlerce kez sevdim
Hepsi gerçek

İsmail Topkaya

Sitem

"sen olmasan hayatımda
ne değişir ki? "
diyorsun...
...bilmiyorum, bilemiyorum...

bildiğimse
sen olmazsan benim hayatımda
çok şey değişir,

yağmurlar intihar gibi yağar örneğın
örneğın intihar gibi doğar güneş
soğuk intihar gibi soğuk
akşamüstleri intihar gibi akşamüstleri olur,

bu kadar intihara kim olsa dayanamaz
bir köpek sessizliğinde
ve onurunda
kuytu bir köşede
intiharla koyun koyuna
ilk ve son kez ihanet edilir
sana
yaşama
ve tanrıya...

İsmail Topkaya

Sitem ve Keder

Gel diyorsunuz bana ama
Gelemem...
Acım çok büyük
Gelip de sizlerden nasihat dinleyemem
Şimdi bana nasihat değil, kaybolan yıllarım lazım
Hem
Artık ben çok büyüdüm
Bakarım başımın çaresine
Dayanamadığım zamanlarda
Koyarım başımı olmayan Annemin sinesine
Dedim ya gelemem
Bahane uydurtmayın bana
Acım gerçekten çok büyük...

Siz benim hep öbür yüzümdünüz
Dönsem bir türlü
Dönmesem bir türlü

İsmail Topkaya

Siz

Benim sabahlara kadar nefes alamayacak kadar
Daraldığım gecelerde
Siz yoktunuz,
Şimdi nereden çıktınız?
Birden bire canımı sıktınız.

Ben sizin sabahlara kadar nefes alamayacak kadar
Daraldığınız gecelerinizde
Nerede miydim?

Sahi siz hiç sabahlara kadar daralıp
Boğulacakmış gibi oldunuz mu hiç?
Şabah olsun diye gözleriniz saplanıp kaldı mı ki çoğu zaman yıldızsız gökyüzüne?
Göğsünüzün tam orta yerine saplanan bir ağırlıkla mihlanıp kaldınız mı hiç terden
sırılsıklam uzandığınız yerde?

Şimdi nereden çıktınız siz?
Tam da yapayalnızlığa alışmışken,
Yapayalnızlık tam da bana iyi yakışıyorken.

İsmail Topkaya

Son Bir Kez Daha

uzandım toprağa
ıslak ot kokusu
ve soğuk
keskin bir ustura gibi
dalıyor yüzümü,

geceden
gözlerimi istiyorum
bir daha görebilmek için,
geceden
sesimi istiyorum
bir daha bağırabilmek için.

bir de yüreğimi istiyorum gecedен
son bir kez daha
karşı durabilmek için
sömürüye...

İsmail Topkaya

Son Ya da Başlangıç

Kanımın devranını arttıran
Beni yeniden hülyalara çalan
Sevgili tesadüfüm benim

Ege sıcaklığım
Tuzum
Denizim
Düşlerimdeki intiharları siliveren
Nev-i şahsına münhasır
Müthiş çözümüm benim

Sen
Nerelerdeydin bunca yıldır?
Ben
İnim inim inliyorken

İsmail Topkaya

Sonbahar Mevsimi

Sabah dışarıya çıktım bugün
Mevsim ıldırımış gibi kaçarcasına sonbahar
Tut tutabilirsen
Mevsim sonbahar gibi sonbahar

Belki inanmayacaksınız ama
Sabah dışarıya çıktım bugün
Sanki zaman daha dn
Oysa nmz kış
Ver elini hüzün

Mevsim koşup gidercesine sonbahar
Bense tam ortasındayım onun
Sağımda solumda ağaçtan sonbaharlar
İçimde yapayalnız ağrılar
Dışımda uzak mı uzak başka dünyalar

Belki inanmayacaksınız ama
Eve dönmeyeceğim bugün
Hatta mümkünse dibini bulacağım
Koca bir şişenin
Sonra yığılıp kalacağım
Geçmiş onca hiçliğin yanıbaşında küçücük bir yere

İsmail Topkaya

Soru İşareti Gibi

Güzel insanların yenilmişleri ile
Yenilmiş insanların güzelleri
Dolup taşınca her bir yan,

Bir şekilde
Güzel olmaktan korkar,
Yenilmiş olmaktan
Kaçar oluyorsun
İster istemez.

İsmail Topkaya

Sorular ve Ruh Hali

martılar nerededir geceleri?
ya da deniz nerede başlar geceleyin?
ve nerede biter?

denizler biter mi gerçekten karanlıklarda?

mavi nereye gizlemiştir kendini
karanlığa mı?
mümkün müdür bu?

yarına nerede doğar insan?
yarın hangi düşünce katliamlarına gebedir?
ve hangi sevgisizliklere?
hangi uygulanamaz kılınmış adalete?
adaletsizliğe ya da? ...

martı olsam
mavi olsam
deniz olsam

yüreğin sığmıyor işte yine içine
yükleniyor böğrüne, böğrüne
derviş olup uçmak istiyor
dergahlar yetmiyor
dünya yetmiyor

şimdi
umarsız bir tevekkül içinde
sorular
sorular
sadece sorular

İsmail Topkaya

Sorulu Őir

Hayat güzel bir Şey olsa gerek
Öyle değil mi?

Peki ya yaşamak?
Yaşamak da hayat kadar güzel mi?

Güzel olan sadece dünya mı yoksa?

İsmail Topkaya

Soruyorsun Ya

Neredesin?
Diye soruyorsun ya,

Yalandan bir soruŖ o
Laf olsun diye.

Aslında sen de biliyorsun
Yalandan sorduğunu
Ama yine de soruyorsun,

Çünkü hala
Arta kalan bir ihtimalim
Senin için.

İsmail Topkaya

Sögüt Ağacı, Sögüt Bülbülü Ve Bahara Dair

Badem ağaçları açmıştır,
Ekinler çoktan yeşile durmuştur,
Öyle ya bahar gelmiştir.
Lakin bir de ayazı vardır bunun,
Zamansız açan çiçeği kavuran.
Şairin dediği gibi,
"Ağacın aptalı badem ağacı, insanın ben".
Yaşadıklarımın öğrendiğim
Sögüt dalları yaprağa durmadan,
Sögüt bülbülleri ötmeden
Ön bahardır gelen
Ama
Asıl bahar da eşiktir.

İsmail Topkaya

Söğüt Ağacını Kiskanmak

Senin gövdene çatır çatır su yürürken her yeni baharda
Benim gövdem her bahar biraz daha kurumakta
Onun içindir ki, sen söğüt ağacı
Daha güçlüsün benden
Ben daha muktedir zannederken kendimi...

Senin dalların her baharda daha bir yeşile dönerken
Söğüt bülbüllerine davetkar
Ben geçmişin aşklarına hasret...

İsmail Topkaya

Suskunluk

Haklı olmanın suskunluğu
Benzemez diğer suskunluklara,

Ya kanser eder öldürür insanı
Ya da genç tutar ruhunu ve aklını,
Yeni baştan kurmak için dünyayı.

İsmail Topkaya

Şaire Dair

Bir şair
Nereye kadar yürüyebilir ki? ...
Kendine kadar elbette
Kendini bulduğu an biter şair

Aşkı da
Yaşamı da
İşte hep buna dair

İsmail Topkaya

Şaşkınlım

denizden çıkarılmış
balık gibiyim
ölmesin diye
bir kova suya bırakılmış,
çaresizim
yaşıyorum...

sanki ertelenmiş gibiyim
yeniden yaşamaya,
umut ise garip bir duygu
çaresizim
yaşıyorum...

hala deniz kokuyorum
hala tuz kokuyorum,
kovadan denize
sıçrayıvermek kadar yakın yenibaştan hayat
ama sanırım çaresizim,
ama sanırım yaşıyorum...

İsmail Topkaya

Şiirim

yalnızlığım
dinmez sızım benim
inançsızlığım
sevgili ütopyam
ağrılarımın tam ortasında göğerveren
minik umudum,

şiiirim benim
hasretim
dinmez melankolim
elde edemediğim sevgilim,

ben seni hep sevdim
sen ise
hiç bir şey söylemedin.

İsmail Topkaya

Takatini Yitirmiş Ülkem

Benim
Büyük ama takatsiz,
Şirin ama şansız
Ülkem.

Takatsizliğin şanssızlığın
Şanssızlığın ise insanların,

Senin insanların
O işbirlikçi,
O vicdansız,
O yararsız
İnsanların.

İsmail Topkaya

Telaffuz Bozukluğu

ben
hiç bir zaman
düşüncelerimi telaffuz edemedim birisine,
çünkü
telaffuz etmek istediğimde
kimse yoktu yanı başımda,

kim bilir;
belki bu yüzdendir
senin yanındayken
bendeki
bu telaffuz bozukluğu...

İsmail Topkaya

Telaş

Öldürecek beni
İnsanlardaki bu telaş.

İsmail Topkaya

Telefon Kulübeleri

telefon kulübelerine takıldı gözlerim birden
benim bekleyişlerime
senin gelmeyişlerine...
ve
her gün
ama her gün umut edişlerime...

telefon kulübelerine takıldı gözlerim birden
gençliğime
hüzünlerime takıldı
yıllar sonra yeniden...

telefon kulübelerine takıldı gözlerim birden
şimdi
öyle uzak
ve
öyle bensizdiler ki...

İsmail Topkaya

Toplumsal Evrim

Önce güçlü insan
Güçsüz insanı ezdi,
Sonra akıllı insan
Aklını kullanmayanını köleleştirdi,
Daha sonra
Hem güçlü, hem akıllı insan
Güçsüz, hem aklını kullanmayanını
Sömürdü,
On yıllardır hem akıllı, hem güçlü,
Üstelik hem de "iyi insan" peşindeyiz.
Oysa farkında değiliz
İnsan hem akıllı, hem güçlü, hem de iyi olmaz.

İsmail Topkaya

Toplumsal Hüzün

Aslında
Ben böyle ölmezdim
İnanın...
Ülkemde bütün insanlar
Mutlu bireyleri olsaydı
Yaşamın...

İsmail Topkaya

Toz Kuş Saat

Bir toz bulutu gibidir
Sevdalı insan

Ya da
Yavru bir kuş gibi
Ağaç dalında şaşkın

Ya da
Biteviye susmak nedir bilmeyen
Saat zembereğidir
Tik tak, tik tak

Uzaklara takılır kalır
Sevdalı insan
Görmez yanı başındakileri
Toz misali
Kuş misali
Saat misali

İsmail Topkaya

Trenlerin Gelişi

Trenlerin gelişleri de hüzünlüdür
Tıpkı gidişleri gibi,
Oysa gelişler hüzünlü olmazdı
Öyle bilirdik
Öyle öğrendik hep,
Demek ki gelişler de hüzünlü olabiliyormuş.
Yoksa baştan aşağı hüzün müyüz biz?
Her Şeyde bir hüzün arayışımız bundan mı?

İsmail Topkaya

Tutku

senden ayrılmanın
tek güzelliği,
biraz sonra
seni tekrar görebilecek olmam gerçeği...

İsmail Topkaya

Utanmak

Öyle kirlettiler ki dünyayı,
Kirletenler ile aynı türden,
Üstelik aynı cinsiyetten olmaktan
Utaniyorum.
İçtiğim sudan
Yediğim ekmekten utaniyorum.
Bir bardak demli çayın lezzetinden
Bir kadeh rakının hafifliğinden,
Gülümser gibi birbiri üstüne açmış akşamüstü sefalarına
Bakmalarımдан utaniyorum.
Velhasıl tüm mütevazî keyiflerimden
Artık utaniyorum.
Ben artık insan olmaktan
Utaniyorum.

İsmail Topkaya

Uzaklarda

şimdi sen
orada sen
beni düşünüyorsan
elinde sigaran
yüreğın feryat figan

ne istersen
yaparım inan
ben de seninleyim
soracak olursan

durmadan yanan
durmadan azalan
durmadan solan

İsmail Topkaya

Üç Renk ve Sen

sen
yaşama umudum
morarmış heveslerimi
pembeleştiren güzelliğim

gelir misin beni götürmeye?
sever misin beni?
'evet seninleyim'
der misin?
göze alır mısın tüm aykırılıklarımı?
daha da önemlisi
anlar mısın beni?
anlar mısın beni?

yoksa
gülüp geçer misin?
lacivert yüklü akşamlarıma
bir siyah da sen ekler misin?

yaşama umudum benim
olacakmış gibi duran
ama olamayan sevgilim
yaşamın kıyısında, köşesindeyim
her şeye uzağım
hem de çok uzağım
gelip götürür müsün beni?
oraya
senin olduğun yere
yaşamın tam orta yerine....

İsmail Topkaya

Ülkeme ve Halkıma Dair

Sis ortadan kalkınca
Eğer işler hala yolundaysa
Risk alanların ve de emek verenlerin dışında
Herkes rol kapma yarışındaysa
Ah benim güzel ama şanssız ülkem...

Eğer işin yönü değişmiş ise
Risk alanlar ve de emek verenler birer birer tükenirse
Herkes susup dut yemiş bülbüle dönerse
İşin kötüsü herkes güce tapar ona eşlik ederse
Ah benim sefil ve aymaz halkım...

İsmail Topkaya

Ütopya

benim
kimine göre sıradan
ama büyük ütopyalarım;

özgürlüğüm,
eşit işe eşit ücretim,
cebe indirilemeyen artı değerim,
içimde yaşattığım
içinde yaşayacağımı sandığım
devrimlerim..,

belki bir gün
belki bir gün...

İsmail Topkaya

Vefakar Sevgiliye

sen beni mutlu görmedin hiç
sen beni birde mutlu görseydin,

suçluyum, biliyorum
gasp edildi bütün genç zamanlarımız
müsebbibi benim
ve
ertelenmişlikler kapladı her yanımızı
ve de
yaşanacak çok şeyimiz var
lakin zaman yoksuluz.

benim vefalı sevgilim
sen beni mutlu görmedin hiç,
ve sen beni hiç terk etmedin.

ah..ah..
sen beni bir de mutlu görseydin.

İsmail Topkaya

Yalnızlığı Öğreneceksin

üstüne üstüne gelecek
tabuta benzeyen otel odalarının duvarları
içindeki son ışığın da sönmekte olduğunu sanacaksın
bir toz zerreciği misali
yaşarken ölmeyi öğreneceksin...

bir de dostlarının yanında olmadığını,
yahut dostlarının hiç olmadığını...

İsmail Topkaya

Yalnızlık

Hiç peşimi bırakmayan
O yalnızlık korkusu...
Derken
Oldu işte
Artık yalnızım.

İsmail Topkaya

Yalnızlık Üzerine

kaç böcek türü bilirsiniz
yalnız
ya da kaç tür kuş tanırırsınız
yalnız yaşayan

en güçlüsünden
en küçüğüne
en alımlısından
en sıradanına
kaç canlı söylersiniz
yalnız yaşayan

bir efsanedir 'yalnız kurt' sadece
sürü halindedirler genellikle
tek başlarına dönerler bir köpeğe

kuşlar yalnız olsalardı hep
gökyüzü çıldırmaz mıydı? kahrından
kahrolası boşluğa

ağaçlar aldatmasın sizi
sabahlara kadar rüzgarla sevişmek
böcek ve kuşlarla şen şakrak eğlenmek
onların gizi

yalnızlık
keyif içindir sadece
o da üç beş dakika
hadi bilemedin üç beş saat
yalnızlık zindanıdır yeryüzünün
insana yalnızlık yakışmaz
yakışanı da insanca olmaz

yalnızlık Allaha mahsustur sadece
bu böyle biline
bir daha yalnızlık lafı edilmeye

İsmail Topkaya

Yalnızlık ve Umut

Bulutlara dalmışım
Toprağa çömelip
Acılara durmuşum
Ve
Kokuşmamış insan sevdalarına
Ve
Umuda durmuşum
Ki öylesine
Anlaşılmamışım

İsmail Topkaya

Yanımdaydın

En kötü günlerimde yanımdaydın
Sen,
Artık ölsem de gam yemem...

Dünya döndükçe
Ben yaşadıkça
Derelerin olurum akarım denizlerine doğru
Yağmurun olurum, topraklarını beslerim
Köprülerin olurum vadilerine
Setlerin olurum uçurumlarına
Ama en çok da;
Arkadaşın, yoldaşın olurum
Hiç yalnız kalmayasın diye.

Çünkü sen en kötü günümde yanımdaydın
Artık yaşasam da gam yemem...

İsmail Topkaya

Yarım İnsan

Her Şey yarım,
Her Şey eksik,
Her Şey az,
Yaşama ve hayata dair tamamlanmamıŐ hiĒbir Şey,

Kim bilir?
Belki bÖyleŐi daha iyi
Kendini anlatamamıŐ ve anlayamamıŐ
Bir insan iĒin.

İsmail Topkaya

Yaşam Gerçekliği

Para
Mal, mülk
Şan, şöhret, paye...
Bunlar için insanlar kudurur
Oysa yaşamak dediğin
Bir kuşluk vakti sela ile
Eş, dost, akraba ve din kardeşlerine duyurulur...

İsmail Topkaya

Yaşam ve An Üzerine

yaşam
durakta beklediğin bir şehir içi otobüsü
değildir

yaşam
otobüsü beklediğin
duraktır / andır
o an ki;
ne geleceğindir
ne de geçmişin
o an ki;
ne yaşadıklarındır
ne de yaşayacakların

yaşam an'dır
an yaşamdır
duraktaki / otobüsdeki
kalp atışlarındır

İsmail Topkaya

Yaşama Duyarlılığı

her gün biraz daha
uçmaya büyüyor kelebek
her gün biraz daha
gülmeye duruyor bebek

lakin yaşam
öylesine kirlenmekte ki
gün be gün

gel de uç kelebekler gibi özgür
gel de gülümse bebekler gibi masum ve şirin
gel de sev yaşananı ve yaşanacaklara dairi

zor
çok zor

İsmail Topkaya

Yaşamaya Dair

Doğmuş olmak ya da olmamak elimizde değil,
Ama yaşamak elimizde.

Lakin "yaşamamak" gibi bir seçeneğimiz olamaz
Çünkü
Hiç birimiz ölmeyi göze alacak kadar kahraman değiliz,

Onun için
Yaşayacağız,
Bari adam gibi yaşayalım.

İsmail Topkaya

Yaşlılığa Doğru

Yeri durmadan değiştirilen eşya gibiyim
Gittikçe değersizleşiyorum sanki,
Korkarım bir gün
Hiç bir yer uygun görülmeyecek bana.

Oysa hep aynı yerde kalmalıydım ben
Ait olduğum yerde,
Bana ait olan yerde.

İsmail Topkaya

Yeni Bir Hayata Doğru

gidiyorum bu şehirden
ağır bir gece vakti
üşümüş sokak kedilerinden
bitmesi gerekenlerden
belki de
yeni bir hayalin peşinden,

içim acıyor yitirdiklerimden
içim yaşılanıyor
delip geçiyor
bir daha yerine koyamayacaklarım,

kurtulmak mümkün değil
ne de kurtulmak istemi
bu şehirden
senden

ama bak
gidiyorum işte yine de...

İsmail Topkaya

Yeni Yaşama Düzeni

bu yalan / dolan
bu yağma, bu talan
bize göre değil
bizim için mal mülk sadece seyir

tasavvuf'dan marks'a uzanan
marks'dan tasavvuf'a ulaşan
bir ömrü tüketmekteyiz
eğilip bükülmeden
gün be gün

her önüne gelene eğil
haksızlığa zulme seyir
paraya pula katıksız meyil
gerçekten bize göre değil

bu hırs, bu gereksiz öfke
bu güç, bu halksız iktidar
bu yabancı teknoloji, bu insansız bilim
biraz temaşa, biraz film
inan ki bize göre değil

işte geldik, işte gidiyoruz
ama çocuklarımız hoş şeyler yaşasın istiyoruz
lakin
bu küreselleşme
bu neo liberalizm dedikleri
ne yapacağız, ne edeceğiz
onu da pek bilmiyoruz

İsmail Topkaya

Yeniden aşk / Ya da adam gibi aşk

her aşk
yeniden doğmak gibi hayata
keşfedilmemiş tabiata
ve
yeniden insana
zamana
yarına

oysa
aşk dediğin bin kez olmalı birine
bir kez doğmalı
bir kez yaşamalı
bir kez ölmeli
ve
hepsi de adam gibi olmalı

İsmail Topkaya

Yeniden Şiir

şiiir yazma hastalığıım
yeniden nüksetti
yeniden döndüm sevdalı buluta
bahara saplandım
eskiden olduğu gibi
yeniden

İsmail Topkaya

Yenilgi

En büyük zaferleri
En büyük yenilgileridir insanın,
Zafer dediğin sevdaları alır götürür atar bir yerlere
Geriye yavan ve ulaşılmaz bir gücün kalır
Bir de kendin.

İsmail Topkaya

Yenmek Ya da Kazanmak

Hep yendiniz beni,
Hep kaybettim ben.

Oysa beni yenmek yerine kazansaydınız
Zaferiniz daha büyük olurdu,
Çünkü, ben de kendimi kazanmış olurdum muhtemelen,
İşte o vakit
Kaybedeni olmayan bir dünya kurmuş olurduk birlikte.

İsmail Topkaya

Yer Başka Sevda Başkadır

En güzel yerler
Gidip gördüğümüz değil,
Bilip de gidemediğimiz yerlerdir.

En güzel sevdalarımız ise
Hayal edilmiş sevdalar değil,
Yaşadığımız sevdalardır.

İsmail Topkaya

Yılık Atları Gibi

Yılık atları gibi
Öyle başıboş
Öyle sere serpe
Öyle kendiliğinden,

Ne sahibi olsam bir şeylerin
Ne sahibim olsa birileri,

Hiç bir şey olsa hayatım
Hiç bir şey.

İsmail Topkaya

Yine Bahar oşkusunu

ben
bahar dalıyım
uzanıvermişim nisanda
aşka
sevdaya
sana
ve bilcümle
insana

İsmail Topkaya

Yine Yorgun Yine Tükenmiş

Özleyerek
Ne çok yormuş,
Ne çok tüketmişiz meğer
Kendimizi.

Şimdi
Özlemleri bitirdik güya
Yine çok yorgunuz
Yine çok tükenmiş.

İsmail Topkaya

Yitiriş İhtimali

Eğer terk edip gidersen beni
Cevabım yoktur cümle aleme
En iyisi dağlardır derim çeker giderim sineme,

Ertesi, daha ertesi zamanlar su gibi akmaz elbette hayat
Can çekişir beden, can çekişir geğmiş
Engerek yılanı gibi akar ölüm...

İsmail Topkaya

Yorgunluk

Uyursak
Bir daha uyanamayacak kadar
Yorgunuz hepimiz.
Biz neden böyleyiz?
Ne yaptılar bize böyle
Ve bu güzel ülkeye.
Ülke yorgun
Biz yorgun
Zaman belirsiz,
Oysa umutlu insanların mutlu ülkesi değil miydi burası?

İsmail Topkaya

Yorulmamak ne mümkün

Ne
Acele ettim
Ne
İhtiraslarım oldu
Şu hayatta,
Peki
Neden yorgunum bu kadar?

İsmail Topkaya

Yürek Kakıncı

ne olacaksa olsun
bu yürek kakıncı
artık bir son bulsun

her telefon çalışında
yüreğim ağzımda
canım
bir saçma tanesinin değip geçtiği
bir kuşun çırpınışında

ne olacaksa olsun
bu yürek kakıncıyla yaşayıp
acıyı beklemektense
tarıfsız kederlere razıyım

şairin dediği gibi
yeniden sevmek için yaşlıyım
ama
ölmek içinse daha çok erken

tepeli toygar kuşu gibiyim
hayata bir yakınım bir uzağım

İsmail Topkaya

Zaferlerim Yenilgilerim

zaferlerimden söz etme sakın
hiç gereği yok,
çünkü ben
kazanırken kaybedenlerdenim...

İsmail Topkaya

Zamana Dair

Yeniden yazamam maviyi
Hiç sanmıyorum
Yazamam,

Sudan yeni çıkarılmış balığın çaresizliğinde
Ya da
Suyu çekilmiş dere yatağındaki yosun kokusunda
yalan / yalan döner zaman...

Bir ağıt mı bu?
Uzaklardan gelen kadının sesi
Annem mi yoksa? sesinden kan damlayan,

Günah mı çıkarıyorum?
Yemediğim / yiyemediğim haltlardan ötürü
Kopuşun vuruşu mu?
Kapımda tıklayan...

Yeniden yazamam maviyi
Yapraklar rüzgara küs
Kuşlar ağaçlara,

Sudan çıkarılmış balık misali
yalan / yalan durur zaman...

İsmail Topkaya

Zamanı Farketmek

hiç vaktim yokmuş gibi geliyor bazen
korkuyorum
koşuyor zaman
koşuyor hayat
yetişemiyorum
yetmeyecekmiş gibi ömrüm

oysa
vaktim genç ve bol olsun istiyorum
akıyor zaman
akıyor gençliğim
elimde değil korkuyorum

bereket seninle vakti unutuyorum

İsmail Topkaya

Zenginlik ve Yaban Hayvanları

Zenginlik bu değil
O güzelim yaban hayvanlarını
Evlere
Hele hele kafeslere kapatıp seyretmek değil...
Boynuna ip bağlayıp
Canın istediğinde zoraki gezdirmek değil zenginlik...
Böylesi zenginlik değil
Böylesi sonradan grmelik
Ve böylesi
Hem dvmelik hem svmelik

Birde dağda, bayırda, ovada
O güzelim yaban hayvanlarını zevk için öldürenler var ki,
Böylesi ne zenginlik ne sonradan grmelik
Olsa olsa böylesi
Hem edepsizlik hem rezillik...

İsmail Topkaya